Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 74/2004/EK RENDELETE

(2004. január 13.)

Indiából származó pamutféle ágyneműk behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről

(HL L 12, 17.1.2004, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács 2143/2004/EK rendelete (2004. december 13.)	L 370	1	17.12.2004
►**M2**	A Tanács 122/2006/EK rendelete (2006. január 23.)	L 22	3	26.1.2006

▼B

A TANÁCS 74/2004/EK RENDELETE

(2004. január 13.)

Indiából származó pamutféle ágyneműk behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védekezésről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre ([1]), és különösen annak 15. cikkére,

tekintettel a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára,

mivel:

A. ELJÁRÁS

1. Kezdeményezés

(1) 2002. december 18-án a Bizottság egy, az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzétett értesítéssel (kezdeményezési értesítés) szubvencióellenes eljárás megindítását jelentette be az Indiából származó tiszta, vagy mesterséges szálakkal illetve lenszállal (amennyiben nem ebből van a legtöbb) kevert pamutszálas, fehérített, festett vagy nyomott ágynemű (pamutféle ágynemű) behozatala tekintetében ([2]), és vizsgálatot kezdett.

(2) Az eljárás megindítására azt követően került sor, hogy az Európai Közösség Pamut és Rokon Textilipari Ágazatainak Bizottsága (Eurocoton vagy „a panasztevő”) 2002. novemberében panaszt tett a pamutféle ágyneműk teljes közösségi gyártásának több mint 25 %-át képviselő termelők nevében. A panasz *prima facie* bizonyítékot tartalmazott az említett termék támogatásáról és az ebből származó lényeges mértékű kárról, amelyek elégségesnek minősültek ahhoz, hogy indokolttá tegyék egy szubvencióellenes eljárás megindítását.

(3) Az eljárás megindítása előtt és a 2026/97/EK rendelet (az alaprendelet) 10. cikke (9) bekezdésével összhangban a Bizottság értesítette India Kormányát (IK), hogy megfelelően dokumentált panaszt kapott, amely azt állítja, hogy Indiából származó pamutféle ágynemű támogatott behozatala lényeges mértékű kárt okoz a Közösség iparának. A Bizottság konzultációra kérte az IK-t, hogy tisztázni lehessen a panasz tartalmával kapcsolatos helyzetet, és hogy kölcsönösen elfogadott megoldást lehessen találni. Ezt követően az IK-val konzultációkra került sor a Bizottság brüsszeli irodáiban, amelyek során az IK nem szolgált olyan meggyőző bizonyítékkal, amely megcáfolta volna a panasztevő által tett állításokat. Azonban az IK megjegyzéseit a panaszban szereplő, a támogatott behozatalra és a közösségi ipar által elszenvedett lényeges mértékű kárra vonatkozó állításokkal kapcsolatban a Bizottság kellőképpen figyelembe vette.

(4) A Bizottság hivatalosan tájékoztatta az eljárás megindításáról azokat az exportáló termelőket és azokat az importőröket, amelyek érintettsége ismert volt, illetve ezek szövetségeit, valamint az érintett exportáló országnak, a panasztevőnek és más közösségi termelőknek, illetve a termelők ismert szövetségeinek és az ismert felhasználóknak a képviselőit. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak, hogy írásban ismertessék álláspontjukat, és

([1]) HL L 288., 1997.10.21., 1. o. A legutóbb az 1973/2002/EK rendelettel (HL L 305., 2002.11.7., 4. o.) módosított rendelet.

([2]) HL C 316., 2002.12.18., 10. o.

▼B

hogy meghallgatást kérjenek az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül.

(5) Olyan véleményt nyújtottak be, amely szerint több mint 45 nap telt el a benyújtás napja és az eljárás kezdeményezésének napja között. Az alaprendelet 10. cikkének (13) bekezdése szerint egy panaszt benyújtottnak kell tekinteni egy munkanappal az után, hogy azt a Bizottság részére ajánlott levélben kézbesítették vagy a Bizottság az átvételről elismervényt adott ki. Az átvételi elismervény kibocsátására 2002. október 31-én, kedden került sor. Tekintettel arra, hogy november 1-je, péntek hivatalos ünnep volt, a Bizottság átvételi elismervénye kiadásának napját követő első munkanap 2002. november 4-e, hétfő volt. Ezért a panasz benyújtási napjának 2002. november 4-ét kell tekinteni. Az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítés közzétételére 2002. december 18-án került sor, amely egyértelműen a panasz benyújtásától számított 45 napos határidőn belül van. Ennél fogva az eljárás kezdeményezésére vonatkozó értesítés közzététele az alaprendelet 10. cikkének (13) bekezdésében megállapított határidőn belül történt.

2. **Mintavétel**

MINTAVÉTEL AZ INDIAI EXPORTŐRÖK/TERMELŐK TEKINTETÉBEN

Általános bevezető

(6) Tekintettel az indiai exportőrök nagy számára a Bizottság úgy határozott, hogy az alaprendelet 27. cikke szerinti mintavételezési technikákat alkalmazza.

(7) Annak érdekében, hogy a Bizottság az alaprendelet 27. cikkének (2) bekezdés szerint választhasson mintát az exportőrök és a nevükben eljáró képviselők felkérést kaptak, hogy az eljárás kezdeményezésétől számított három héten belül jelentkezzenek és szolgáltassanak alapvető információkat kivitelükről és belföldi forgalmukról, bizonyos sajátos támogatási rendszerekről, valamint az összes kapcsolódó társaság nevéről és tevékenységeiről. Ezzel összefüggésben a Bizottság az indiai hatóságokkal is kapcsolatba lépett.

A minta előzetes kiválasztása

(8) Több mint 80 társaság azonosította magát és szolgáltatta a kért információkat a háromhetes határidőn belül, és exportálta az érintett terméket a Közösségbe a vizsgált időszak alatt. Ezeket a Bizottság együttműködő társaságoknak tekintette, és figyelembe vette a minta kiválasztása során. Ezek a társaságok a Közösségbe irányuló indiai kivitel több mint 90 %-át képviselték.

(9) A mintába végül fel nem vett társaságok tájékoztatást kaptak, hogy a kivitelükre kiszabott szubvencióellenes vám kiszámítása az alaprendelet 15. cikkének (3) bekezdése szerint történik majd, azaz nem lépi túl a mintában szereplő társaságokra megállapított kiegyenlíthető szubvenciók súlyozott átlagát.

(10) Azok a társaságok, amelyek nem jelentkeztek az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben meghatározott határidőn belül nem együttműködő társaságoknak minősültek.

A minta kiválasztása

(11) Az alaprendelet 27. cikkének (1) bekezdése szerint a kiválasztás alapja a kivitelnek az a legnagyobb reprezentatív mennyisége, amely a rendelkezésre álló időn belül ésszerű módon vizsgálható. Ezen az alapon nyolc exportáló termelő (valamint három kapcsolódó társaság) lett a minta részeként kiválasztva, a társaságok képviselőivel, illetve az exportőrök szakmai szervezete (Texprocil) és az IK képviselőivel folytatott konzultációk után. Ez a

▼B

minta az érintett termék a Közösségbe irányuló indiai kivitelének 55 %-át képviselte.

(12) Azokhoz a minta részeként kiválasztott társaságokhoz, amelyek teljes mértékben együttműködtek a vizsgálat során saját szubvencióhányad és egyedi vám lett hozzárendelve.

A mintába be nem választott társaságok egyedi vizsgálata

(13) Huszonegy, a mintába be nem választott együttműködő társaság kérte az egyedi szubvencióhányad kiszámítását. Az alaprendelet 27. cikkének (3) bekezdése szerint kérésüket ebben a vizsgálatban nem lehetett elfogadni, mivel az exportőrök száma olyan nagy volt, hogy az egyedi vizsgálatok indokolatlan megterheléssel jártak volna, és meggátolták volna vizsgálat kellő időben történő befejezését. A szóban forgó 21 társaság erről a tényről ennek megfelelően tájékoztatást kapott.

MINTAVÉTEL A KÖZÖSSÉGI TERMELŐK TEKINTETÉBEN

(14) Tekintettel a panaszt támogató közösségi termelők nagy számára és az alaprendelet 27. cikkével összhangban a Bizottság bejelentette az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben azt a szándékát, hogy a közösségi termelőkből mintát vesz a közösségi ipar termelésének és értékesítésének legnagyobb reprezentatív mennyisége alapján, amely a rendelkezésre álló időn belül ésszerűen vizsgálható. Ezekre a célokra a Bizottság felkérte a társaságokat, hogy szolgáltassanak információt a hasonló termékek gyártására és értékesítésére vonatkozóan.

(15) A kapott válaszok alapján a Bizottság öt társaságot választott ki három tagállamban. A kiválasztásban a gyártási és értékesítési mennyiséget vette figyelembe azzal a céllal, hogy a kiválasztás a legreprezentatívabb piacméretet fogja át.

(16) Az említett öt cég közül kettő, amelyek a kisebbek közé tartoznak nem tudott teljes listát benyújtani a nem kapcsolódó ügyfelekkel folytatott összes ügyletről a vizsgálati időszak alatt, és ezért csak részlegesen együttműködőnek minősültek.

3. **Vizsgálat**

(17) Az érintett ország számos exportáló termelője, valamint közösségi termelők, közösségi felhasználók és importőrök írásban ismertették véleményüket. Minden fél, aki ezt a megállapított határidőn belül kérte, és igazolta, hogy különös indokai vannak a meghallgatásának, lehetőséget kapott erre.

(18) A mintába felvett öt közösségi termelőtől, egy nyolc indiai exportáló termelőből (és három kapcsolódó társaságból) álló reprezentatív mintától, valamint egy nem kapcsolódó közösségi importőrtől érkeztek a kérdőívre válaszok.

(19) A Bizottság bekérte és ellenőrizte mindazokat az információkat, amelyeket szükségesnek ítélt a támogatás, a kár, az okozatiság és a közösségi érdekek meghatározása céljából. Ellenőrző látogatásokra került sor a következő társaságok telephelyein:

Közösségi termelők:

— Bierbaum Unternehmensgruppe GmbH & Co. KG, Németország;

— Descamps SA, Franciaország;

— Gabel industria tessile SpA, Olaszország;

— Vanderschooten SA, Franciaország;

— Vincenzo Zucchi SpA, Olaszország;

Nem kapcsolódó termelők a Közösségben:

▼B

— Richard Haworth, Egyesült Királyság;

Exportőrök/termelők Indiában:

— The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai

— Brijmohan Purusottamdas, Mumbai

— Divya Textiles, Mumbai

— Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad (a Texcellence Overseas-hez kapcsolódik)

— Mahalaxmi Exports, Ahmedabad

— Nowrosjee Wadia & Sons, Mumbai (a The Bombay Dyeing and Manufacturing Co.-hoz kapcsolódik)

— N. W. Exports Limited, Mumbai (a The Bombay Dyeing and Manufacturing Co.-hoz kapcsolódik)

— Pasupati Fabrics, Új-Delhi

— Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai

— Texcellence Overseas, Mumbai

— Vigneshwara Exports Limited, Mumbai

(20) A támogatás és a kár vizsgálata a 2001. október 1-jétől 2002. szeptember 30-ig terjedő időszakra (a vizsgálati időszak vagy VI) vonatkozott. A kár értékelése szempontjából jelentős trendek vizsgálata az 1999-től a VI végéig terjedő időszakot fogta át (figyelembe vett időszak).

(21) Tekintettel arra, hogy meg kell vizsgálni a támogatás, a kár, az okozatiság és a közösségi érdekek bizonyos további vonatkozásait is, az Indiából származó pamutféle ágyneműre nem lettek ideiglenes szubvencióellenes intézkedések kiszabva.

B. **Érintett termék és hasonló termék**

1. **Érintett termék**

(22) Az érintett termék Indiából származó tiszta, vagy mesterséges szálakkal illetve lenszállal (amennyiben nem ebből van a legtöbb) kevert pamutszálas, fehérített, festett vagy nyomott ágynemű, amely jelenleg az ex 6302 21 00 (6302 21 00 81 és 6302 21 00 89 TARIC-kódok), ex 6302 22 90 (6302 22 90 19 TARIC-kód), ex 6302 31 10 (6302 31 10 90 TARIC-kód), ex 6302 31 90 (6302 31 90 90 TARIC-kód) és ex 6302 32 90 (6302 32 90 19 TARIC-kód) KN-kód alá sorolható. Az ágyneműbe beletartoznak az eladási célra külön vagy készletekbe csomagolt (méretre szabott vagy egyszerű) lepedők, paplanhuzatok és párnahuzatok. Minden terméktípus hasonló az alapvető fizikai jellemzőiket és felhasználásukat tekintve. Ezért egyetlen terméknek minősülnek.

2. **Hasonló termék**

(23) Az indiai belföldi piacra gyártott és ott forgalmazott termék és az Indiából a Közösségbe exportált termékről, valamint a Közösségben a közösségi termelők által gyártott és eladott termékről megállapítást nyert, hogy alapvetően ugyanolyan fizikai jellemzőkkel rendelkeznek, valamint a felhasználásuk is ugyanaz, és ezért az alaprendelet 1. cikkének (5) bekezdése értelmében hasonló terméknek minősülnek.

▼B

C. **TÁMOGATÁS**

1. **Bevezetés**

(24) A panaszban szereplő információk és a Bizottság kérdőívére adott válaszok alapján került sor az alábbi hat rendszer vizsgálatára, amelyek állítólagosan export-szubvenciók odaítélésével járnak:

i. Vámjogosultsági Betétkönyv (Duty Entitlement Passbook, DEPB) Rendszer

ii. Vámmentes Újrafeltöltési Igazolás (Duty-free Replenishment Certificate, DFRC)

iii. Exportot Támogató Tárgyi Eszközök (Export Promotion Capital Goods, EPCG) Rendszere

iv. Előzetes Engedélyezési Rendszer (Advance Licence Scheme, ALS)

v. Exportfeldolgozó Zónák/Exportorientált Egységek (Export Processing Zones/Export Oriented Units, EPZ-k/EOU-k)

vi. Jövedelemadó-mentesség (Income Tax Exemption, ITES).

(25) A (24) preambulumbekezdésben meghatározott i., ii., iii., iv. és v. rendszer az 1992. évi (1992. évi 22. számú) külkereskedelmi (fejlesztési és szabályozási) törvényen alapul, amely 1992. augusztus 7-én lépett hatályba (külkereskedelmi törvény). A külkereskedelmi törvény feljogosítja az IK-t, hogy közleményeket bocsásson ki az export- és import-politikára vonatkozóan. Ezeket az „Export- és importpolitika” című dokumentumok foglalják össze, amelyeket a Kereskedelmi Minisztérium ötévente kiad, és rendszeresen frissít. Ennek az ügynek a vizsgált időszaka szempontjából két Export- és importpolitika dokumentum bír jelentőséggel, azaz az 1997. április 1-jétől 2002. március 31-ig tartó időszakra vonatkozó ötéves terv és a 2002. április 1-jétől 2007. március 31-ig tartó időszakra vonatkozó ötéves terv. Ezen kívül az IK az Eljárási kézikönyv – 2002. április 1-jétől 2007. március 31-ig (1. kötet) dokumentumban is meghatároz olyan eljárásokat, amelyek az indiai külkereskedelmi politikát szabályozzák. Hasonló Eljárási kézikönyv létezik az 1997. április 1-jétől 2002. március 31-ig tartó időszakra. Az Eljárási kézikönyvet szintén rendszeresen frissítik.

(26) Az IK-nál tett ellenőrző látogatás során megállapítást nyert, hogy nem történt jelentős változás a VI alatt az Export- és importpolitikában szereplő állítólagos támogatási rendszerekkel kapcsolatban. A 2002. április 1-jétől 2007. március 31-ig terjedő időszakra vonatkozó Export- és importpolitikából világos, hogy ellenkező előírás hiányában ennek a politikának a kezdete előtt kibocsátott engedélyek/igazolások/hozzájárulások továbbra is érvényesek maradnak arra a célra, amelyre ezeket az engedélyeket/igazolásokat/hozzájárulásokat kibocsátották.

(27) A (24) preambulumbekezdésben említett vizsgált i–v. rendszerek jogalapjára való hivatkozások a továbbiakban a 2002. április 1-jétől 2007. március 31-ig terjedő időszakra vonatkozó Export- és importpolitikára, és az Eljárási kézikönyv – 2002. április 1-jétől 2007. március 31-ig (1. kötet) dokumentumra vonatkoznak.

(28) A (24) preambulumbekezdésben meghatározott Jövedelemadó-mentesség (vi) az 1961. évi jövedelemadó törvényen alapul, amelyet évente módosít a Finanszírozási törvény.

2. **Vámjogosultsági Betétkönyv (DEPB) rendszer**

a) *Jogalap*

(29) A DEPB 1997. április 1-jén lépett hatályba a 97/34. számú Vámértesítővel. A Export- és importpolitika 4.3.1–4.3.4 bekez-

▼B

dései, és az Eljárási kézikönyv 4.37–4.53 bekezdései tartalmazzák a rendszer részletes leírását. A DEPB a Betétkönyv rendszer utódja, amely 1997. március 31-én fejeződött be. Kezdettől fogva két típusú DEPB létezett, azaz egy kivitel előtti alapon működő DEPB, és egy kivitel utáni alapon működő DEPB. Az IK hangsúlyozta, hogy a kivitel előtti alapon működő DEPB-t 2000. április 1-jén beszüntették és ezért ennek a rendszernek a VI szempontjából nincs jelentősége. Megállapítást nyert, hogy a társaságok közül egyik sem élvezett gazdasági előnyöket a kivitelt megelőző alapon működő DEPB szerint. Ezért a kivitel előtti alapon működő DEPB kiegyenlíthetőségének megállapítása nem szükséges.

b) *Jogosultság*

(30) A kivitel utáni alapon működő DEPB a gyártó-exportőrök vagy kereskedő-exportőrök (azaz kereskedők) számára elérhető.

c) *A kiviteli utáni alapon működő DEPB gyakorlati végrehajtása*

(31) Ennek a rendszernek alapján bármely jogosult exportőr kérelmezhet hiteleket, amelyeket a kivitt késztermékek értékének százalékaként számítanak ki. Ilyen DEPB arányokat az indiai hatóságok a szabványos felhasználási-termelési normák (SION) alapján állapítottak meg a legtöbb termékre, beleértve az érintett terméket is. A kérelem átvétele után automatikusan egy, a megadott hitel összegét megjelölő engedélyt bocsátanak ki.

(32) A kivitel utáni alapon működő DEPB lehetővé teszi az ilyen hitelek felhasználását bármely későbbi behozatalra kiszabott alkalmazandó vámok ellentételezésére az olyan áruk kivételével, amelyek behozatala korlátozott vagy tiltott. Azok a behozott áruk, amelyekhez ezeket a hiteleket felhasználták eladhatók a belföldi piacon (forgalmi adó megfizetése mellett) vagy másként felhasználhatók.

(33) A DEPB-engedélyek szabadon átruházhatók és, ennek következtében, gyakran adják el őket. A DEPB-engedély 12 hónapig érvényes az engedély megadásának napjától. A társaságnak a kapott DEPB-hitel 0,5 %-ának megfelelő díjat kell fizetnie az illetékes hatóságnak.

d) *Következtetések a kivitel utáni alapon működő DEPB-re vonatkozóan*

(34) Ha egy társaság árukat visz ki, akkor olyan hitelt kap, amely felhasználható bármely áru jövőbeli behozatala után fizetendő vámok összegének ellentételezésére, vagy egyszerűen eladható.

(35) A hitel kiszámítása automatikusan, egy képlet alapján, a SION mértékek alkalmazásával történik, függetlenül attól, hogy a felhasználandó anyagokat behozták-e, fizettek-e utánuk vámot, vagy hogy a felhasználandó anyagokat ténylegesen felhasználták-e kivitelre történő gyártáshoz és milyen mennyiségekben. Egy társaság valóban igényelhet engedélyt régi kivitel alapján, függetlenül attól, hogy végez-e behozatalt, vagy beszerez-e árukat más forrásokból. A DEPB-hitelek pénzügyi hozzájárulásnak minősülnek, mivel támogatást jelenteknek. Pénzeszközök közvetlen átruházásával járnak, mivel eladhatók és készpénzzé alakíthatók, illetve felhasználhatók importvámok ellentételezésére, amelynek következtében az IK egyébként esedékes bevételtől esik el.

(36) Texprocil azzal érvelt, hogy ha az exportőr ténylegesen behozott olyan felhasználandó anyagokat, amelyeket exporttermékek gyártásánál felhasználtak és a DEPB-hiteleket használta fel az ilyen behozott felhasználandó anyagok vámjának megfizetésére, akkor nem mondható, hogy a DEPB alapján az exportőr ellentételezhető gazdasági előnyben részesült.

▼B

(37) Ebben az összefüggésben az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja úgy rendelkezik, hogy kivételt képeznek többek között az olyan vám-visszatérítési rendszerek és helyettesítő vám-visszatérítési rendszerek, amelyek megfelelnek az I. melléklet i. pontjában, a II. mellékletben (a vámvisszatérítés meghatározásai és szabályai) és a III. mellékletben (helyettesítő vámvisszatérítés meghatározása és szabályai) meghatározott szigorú szabályoknak.

(38) Ebben az esetben azonban az exportőr nem köteles ténylegesen felhasználni a vámmentesen behozott árukat a gyártási folyamatban és a hitel összegét nem a ténylegesen felhasznált felhasználandó anyagokhoz viszonyítva számítják ki.

(39) Továbbá nem létezik rendszer vagy eljárás annak a megerősítésére, hogy mely felhasználandó anyagokat használták fel a exporttermék gyártási folyamatában, vagy hogy sor került-e túlzott mértékű importvám fizetésére az alaprendelet I. mellékletének i. pontja, valamint a II. és III. melléklete szerint.

(40) Végül pedig az exportőrök attól függetlenül jogosultak a DEPB általi gazdasági előnyökre, hogy egyáltalán behoznak-e bármilyen felhasználandó anyagot. Az előny megszerzéséhez egy exportőr számára elegendő egyszerűen árukat kivinni és nem kell bizonyítania, hogy behozott-e bármilyen felhasználandó anyagot. Így az olyan exportőrök is jogosultak a DEPB előnyeire, amelyek minden felhasználandó anyagukat helyben szerzik be, és nem hoznak be olyan árut, amely felhasználandó anyagként hasznosítható. Ezért a kivitel utáni alapon működő DEPB nem felel meg az I.–III. melléklet kritériumainak.

(41) A behozott felhasználandó anyagoknak a gyártási folyamatban történő felhasználására vonatkozó követelmény és az alaprendelet II. mellékletében előírt ellenőrzési rendszer hiányában a kivitel utáni alapon működő DEPB nem tekinthető megengedett vám-visszatérítési vagy helyettesítő vám-visszatérítési rendszernek (III. melléklet) az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja szerint.

(42) Mivel a (37) preambulumbekezdésben említett, a támogatás meghatározásában a vám-visszatérítési és helyettesítő vám-visszatérítési rendszerekre vonatkozó kivétel ezért nem alkalmazható, a túlzott mértékű vámelengedés esete így nem áll fenn, és a kiegyenlíthető gazdasági előny megegyezik az összes behozatalra rendes körülmények között kiszabott összes behozatali vám elengedésével.

(43) A fentiek alapján megállapítást nyert, hogy az IK azáltal, hogy szabadon átruházható engedélyt bocsátott ki, az exportőrök számára pénzügyi hozzájárulást biztosít a DEPB keretében. Az IK-nak ez a pénzügyi hozzájárulása gazdasági előnyhöz juttatja a DEPB birtokosát, mivel az utóbbi ellenszolgáltatás nélkül jut pénzhez, amely ilyen formában nem állna rendelkezésre a kereskedelmi piacon. Ezért a rendszer támogatást jelent. Mivel a támogatás csak kivitel útján szerezhető meg, ezért a jogilag kiviteli teljesítéstől függ az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében. Ezért a támogatás egyedi szabályozásúnak minősül és így kiegyenlíthető.

e) *A támogatás összegének kiszámítása a kivitel utáni alapon működő DEPB esetében*

(44) A társaságok gazdasági előnyének kiszámítása azokban az engedélyekben adott hitel összege alapján történt, amelyet a VI alatt felhasználtak vagy átruháztak.

(45) Azokban az esetekben, amikor az engedélyeket áruk behozatalára használták az alkalmazandó vám megfizetése nélkül, a gazdasági előny kiszámítása az összes elmaradt behozatali vám alapján történik. Olyan esetekben, amikor az engedélyeket átruházták

▼B

(eladták), a gazdasági előny kiszámítása az engedélyben megadott hitel összege (névértéke) alapján történt, függetlenül az engedély eladási árától, mivel az engedély eladása tisztán kereskedelmi jellegű döntés, amely nem befolyásolja a rendszerből származó (az IK által átruházott pénzösszegek egyenértékével) gazdasági előny összegét.

(46) A támogatás összege a VI alatti összes kivitelre osztották el az alaprendelet 7. cikke szerint. A gazdasági előny kiszámítása során a támogatás megszerzése érdekében szükségszerűen felmerült díjakat levonták.

(47) Egy társaságnál megállapítást nyert, hogy az Export- és importpolitika kifejezetten kizárt bizonyos árukat a DEPB-re való jogosultságból, mivel az ilyen áruk kiviteléhez különleges engedélyekre volt szükség. Ebben az esetben, az ad valorem támogatás kiszámítása céljából indokolt volt a DEPB általi gazdasági előnyt (számláló) a DEPB-re jogosult termékek kiviteli forgalmára vetítve (nevező) részarányosan felosztani.

(48) A Texprocil és számos társaság azt állította, hogy a szakosodott ügynökök, értékesítési jutalékok és különféle egyéb kiadások kifizetése miatt felmerült költségeket le kell vonni ezen rendszer szerinti gazdasági előny kiszámítása során. Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy engedélyek értékesítésénél harmadik felek alkalmazása tisztán kereskedelmi jellegű döntés, amely nem változtatja meg az engedélyekben megadott hitel összegét. Minden esetben csak a támogatás megszerzése során szükségszerűen felmerült költségek vonhatók le az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint. Mivel a fenti költségek nem szükségesek a támogatásra való jogosultsághoz, ezeket az állításokat elutasították.

(49) Texprocil és számos társaság azt állította, hogy a DEPB-engedélyek eladása után forgalmi adót kellett fizetni, és ezért a gazdasági előnyt ennek megfelelően csökkenteni kell. Indiai adójog szerint azonban a forgalmi adó alanya a vevő és nem az eladó. Az eladó mindössze beszedi a forgalmi adót az illetékes hatóságok nevében. Következésképpen ezt az állítást elutasították.

(50) Számos társaság úgy vélte, hogy DEPB-engedélyeik eladása további jövedelmet generál, és ezért összességében növeli adófizetési kötelezettségeiket, leginkább pedig a társasági jövedelemadót. Ezért azt állították, hogy azt a gazdasági előnyt, amelyhez ezek a társaságok a DEPB-ügyletek révén jutottak, csökkenteni kell a ténylegesen fizetendő jövedelemadó összegével. A társaságok azt is kijelentették, hogy ez az állítás nem indokolt, ha ugyanezen időszak alatt nem kell jövedelemadót fizetni.Texprocil továbbá azt állította, hogy a DEPB-ből származó jövedelem után adót kell fizetni az exportőrökre alkalmazandó egységes adókulcs szerint, és ha az exportőr ténylegesen jövedelemadót fizetett az IK által nyújtott DEPB-ből származó gazdasági előnyök után, akkor a kapott előny a jövedelemadó mértékével kisebb.

Ezeknek az érveknek a megválaszolásánál először is emlékeztetni kell arra, hogy a DEPB-hitel egy adott időpontban nyújtott támogatást jelent. A rendelkezésre álló információ szerint valóban nem zárható ki, hogy ezek a támogatások egy későbbi időpontban növelhetik egy társaság teljes adófizetési kötelezettségét. Azonban ez egy jövőbeli esemény lenne, és számos tényezőtől függ, amelyek közül a legtöbbet maga a társaság által hozott kereskedelmi döntések befolyásolnak. Az ilyen tényezők nem csak az árképzési és értékesítési kérdésekkel kapcsolatosak, hanem más, a adófizetési kötelezettséget egészét meghatározó kérdéseket is érintenek, úgymint az értékcsökkenési kulccsal kapcsolatos döntéseket, a veszteségek átvitelét és számos más tényezőt. Mindezek a döntések befolyásolják azt az adósávot, amelyet végül egy meghatározott adóévben a társaságra alkalmazni fognak. Ezért

▼B

nem lehetséges pontosan megállapítani, hogy a DEPB-ből származó gazdasági előnyök milyen mértékben járultak hozzá az alkalmazandó adókulcshoz. Ezen kívül, amennyiben az érintett társaság DEPB-engedélyeit arra a célra használta volna, amelyre ténylegesen szánták őket, azaz a felhasználandó anyagok behozatalára, akkor valójában költségeit csökkentette és nem jövedelmét növelte volna, aminek a hatása az adózásra megint eltérő lenne.

Nyilvánvaló tehát, hogy a DEPB-hitelek nyújtása és végül azok későbbi adóztatása két független intézkedést jelent az IK részéről. A vizsgálatot folytató hatóságnak nem feladata megkísérelni annak a helyzetnek a rekonstruálását, amely az adóztatás, illetve annak hiánya miatt alakulna ki. Ez semmi esetre sem befolyásolná a VI alatt megállapított támogatás összegének kiszámítását.

Következésképpen ezeket az állításokat elutasították.

(51) A mintában nyolc társaságnak származott gazdasági előnye ebből a rendszerből a VI alatt, és 1,45 %-tól 8,44 %-ig terjedő mértékű támogatásokhoz jutott.

3. **Vámmentes Újrafeltöltési Igazolás (DFRC)**

a) *Jogalap*

(52) Ennek a rendszernek a jogalapja az Export- és importpolitika 4.2.1–4.2.7 bekezdéseiben és az Eljárási kézikönyv 4.31–4.36 bekezdéseiben szerepel.

b) *Jogosultság*

(53) A DFRC-t kereskedő-exportőrnek vagy gyártó-exportőrnek adják ki az áruk gyártása során felhasznált felhasználandó anyagoknak az alkalmazandó vámok megfizetése nélküli behozatalához.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(54) A DFRC egy kivitel utáni rendszer, amely lehetővé teszi azoknak a felhasználandó anyagoknak az újrafeltöltését, azaz vámmentes behozatalát, amelyek az exporttermékben felhasználtakkal megegyező műszaki jellemzőkkel, minőséggel és specifikációkkal rendelkeznek. Az ilyen felhasználandó anyagok mennyiségét a SION alapján határozzák meg. Az ilyen behozott áruk a belföldi piacon értékesíthetők, vagy más módon felhasználhatók.

(55) Ezen rendszer szerint bármely jogosult exportőr kérelmezhet igazolást. A DFRC-t a felhasználandó anyagok behozatalára a SION alapján, a szállítóleveleken megjelöltek szerint adják ki.

(56) A DFRC csak azokra a felhasználandó anyagokra vonatkozik, amelyek a SION előírásainak eleget tesznek. Az újrafeltöltésre engedélyezett felhasználandó anyagok műszaki jellemzőinek, minőségének és specifikációjának egyeznie kell az exporttermékben használt felhasználandó anyagokkal.

(57) A DFRC-k szabadon átruházhatók. A DFRC érvényessége 18 hónap.

d) *Következtetések a rendszerre vonatkozóan*

(58) Ha egy társaság árukat visz ki, akkor olyan igazolást kap, amelyet felhasználhat a kivitt árukba fizikailag beépített felhasználandó anyagok jövőbeli behozatala után fizetendő vámok összegének ellentételezésére, vagy egyszerűen eladhatja azt.

(59) Az igazolások pénzügyi hozzájárulásnak minősülnek, mivel támogatást jelentenek. Pénzeszközök közvetlen átruházásával járnak, mivel eladhatók és készpénzzé alakíthatók, illetve felhasználhatók importvámok ellentételezésére, amelynek következtében az IK egyébként esedékes bevételtől esik el.

▼B

(60) Az IK és a Texprocil azzal érvelt, hogy a DFRC törvényes helyettesítő vám-visszatérítési rendszer, mivel a rendszer az exporttermékekben használt felhasználandó anyagok újrafeltöltését biztosítja. Mivel a mennyiség, minőség és a műszaki jellemzők és specifikációk megegyeznek az exporttermékben használt felhasználandó anyagokkal, a rendszer az IK és a Texprocil véleménye szerint a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás (ASCM) szerint megengedett. Texprocil azzal is érvelt, hogy amikor azt értékelik, hogy törvényes helyettesítő vám-visszatérítési rendszerről van-e szó, a lényeges feltételt annak figyelembevétele jelenti, hogy mit hoznak be és nem az, hogy ki végzi a behozatalt. Azzal is érveltek, hogy ami a kormányt illeti, az semmilyen további gazdasági előnyt nem nyújtott.

(61) Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja úgy rendelkezik, hogy kivételt képeznek többek között az olyan vám-visszatérítési rendszerek és helyettesítő vám-visszatérítési rendszerek, amelyek megfelelnek az I. melléklet i. pontjában, a II. mellékletben (a vámvisszatérítés meghatározásai és szabályai) és a III. mellékletben (helyettesítő vámvisszatérítés meghatározása és szabályai) meghatározott szigorú szabályoknak.

(62) Hangsúlyozni kell, hogy a vám-visszatérítési rendszerek feltételezik egy exporttermék gyártási eljárásában felhasznált behozott felhasználandó anyagok után kifizetett vámok visszatérítését. A DFRC esetében azonban nem volt szükség olyan felhasználandó anyagok behozatalára, amelyek után vámot fizettek volna, vagy amelyekre mindenekelőtt vámmentességet adtak volna.

(63) A vám-visszatérítési rendszerek lehetővé tehetik az *ex post* visszatérítést vagy olyan felhasználandó anyagokra kivetett behozatali díjak visszafizetését, amelyeket más termék gyártási folyamatában használnak fel, beleértve az olyan helyzeteket is, amelyekben az utóbbi termék kivitele olyan belföldi felhasználandó anyagokat tartalmaz, amelyek ugyanolyan minőségűek és ugyanolyan jellemzőkkel rendelkeznek, mint azok, amelyek a behozott felhasználandó anyagokat helyettesítik („helyettesítő vám-visszatérítési" rendszerek). Egy társaság számára például megengedett lenne a behozott felhasználandó anyagok hiánya esetén, hogy belföldi felhasználandó anyagokat használjon, ezeket beépítse a kivitt árukba, és ezután, egy későbbi szakaszban ennek megfelelő mennyiségű felhasználandó anyagot hozzon be vámmentesen. Ebben az összefüggésben fontos egy ellenőrzési rendszer vagy eljárás megléte, hogy lehetővé tegye az exportáló ország kormánya számára annak biztosítását és igazolását, hogy azoknak a felhasználandó anyagoknak a mennyiségre, amelyekre a vámvisszatérítést igényelték nem lépi túl a bármilyen formában kivitt hasonló termékek mennyiségét, és hogy a kérdéses behozott felhasználandó anyagokra eredetileg kivetetteknél nagyobb összegű importteher visszatérítésre nem kerül sor.

(64) A DFRC szerint, amely egy kivitel utáni rendszer, ahogy ezt az (54) preambulumbekezdés is említette, létezik egy beépített kötelezettség, hogy csak olyan felhasználandó anyagokat hozzanak be, amelyeket a kivitt áruk gyártása során felhasználtak. Ezeknek a felhasználandó anyagoknak ugyanolyan minőségűnek kell lenniük, és ugyanolyan jellemzőkkel kell rendelkezniük, mint a kivitt árukban használt felhasználandó anyagoknak. Ezen az alapon a DFRC egy helyettesítő vám-visszatérítési rendszer bizonyos jellemzőit mutatja az alaprendelet III. melléklete szerint. A vizsgálat azonban megállapította, hogy nem létezett sem rendszer, sem eljárás annak az ellenőrzésére, hogy a felhasználandó anyagokat felhasználták-e, illetve milyen felhasználandó anyagokat használtak a kivitt termék gyártási folyamatában, vagy hogy a behozatali vámok tekintetében túlzott mértékű gazdasági előnyhöz jutottak-e az alaprendelet I. melléklete i. pontjának, és a II. és III. mellékletének értelmében.

▼B

(65) Ezen kívül a DFRC, ahogy ezt a fenti (57) preambulumbekezdés is említette, szabadon átruházható. Ez azt jelenti, hogy az exportőrnek, akinek igazolást adtak a felhasználandó anyagok jövőbeli behozatala után fizetendő vámok összegeinek ellentételezéséhez nincsen semmilyen tényleges kötelezettsége, hogy a behozott felhasználandó anyagokat felhasználja a gyártási folyamat során, vagy hogy akár az igazolást felhasználja felhasználandó anyagok behozatalához (azaz nincsen tényleges felhasználói feltétel). Ehelyett az exportőr dönthet úgy, hogy eladja az igazolást importőröknek. Következésképpen a DFRC nem tekinthető helyettesítő vám-visszatérítési rendszernek az alaprendelet szerint ([1]).

(66) A fentiek alapján az IK, azáltal, hogy olyan igazolást ad ki, amely szabadon átruházható, az exportőrök részére pénzügyi hozzájárulást nyújt. Ilyen körülmények között az igazolás ténylegesen közvetlen támogatást jelent az IK részéről az érintett exportőrnek.

(67) Végeredményben az IK-nak ez a pénzügyi hozzájárulása gazdasági előnyhöz juttatja a DFRC birtokosát, mivel az utóbbi ellenszolgáltatás nélkül jut pénzhez, amely ilyen formában nem állna rendelkezésére a kereskedelmi piacon. Ezért ez a rendszer támogatást jelent. Mivel a támogatás csak kivitel útján szerezhető meg, jogilag kiviteli teljesítéstől függ az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében. Ezért a támogatás egyedi szabályozásúnak minősül és így kiegyenlíthető.

e) *A támogatás összegének kiszámítása*

(68) Egy exportőr helyettesítő vám-visszatérítési rendszerként használta a DFRC-t. Ez a társaság bizonyítani tudta, hogy a behozott felhasználandó anyagok mennyiségei, amelyek mentesültek, a behozatali vámok alól nem lépték túl a kivitt árukhoz felhasznált mennyiségeket. Ezen kívül a társaság bizonyítani tudta, hogy a kérdéses behozott felhasználandó anyagokra eredetileg kivetett importterhek mértékét meghaladó importteher visszatérítésre nem került sor. Ezért megállapítást nyert, hogy ennek a társaságnak az esetében a felhasználandó anyagokra kivetett behozatali vámok alóli mentesség összhangban volt az alaprendelet I. és III. mellékletének rendelkezéseivel, és ezért a VI alatt gazdasági előny átruházására nem került sor.

(69) Két társaság eladta azokat az igazolásokat, amelyeket megszereztek. Mivel a DFRC hatálya csak a SION-ban megadott felhasználandó anyagokra terjed ki, indokolt lett volna a DEPB-nél szereplővel azonos módszertan használatával, azaz a gazdasági előnynek a kivitt késztermékek értékének százalékaként való kiszámítása által meghatározni a gazdasági előnyt. Ahogy ez a fenti magyarázatban is szerepelt, az indiai hatóságok ilyen szabványos mértékeket állapítottak meg a legtöbb termékre vonatkozóan, beleértve az érintett terméket is.

(70) A rendszer alapján kiadott igazolásnak azonban nincs névértéke, hasonlatosan a DEPB-rendszer szerinti hitelekkel. Az igazolásban a behozatalra engedélyezett felhasználandó anyagok mennyisége van megjelölve, valamint az, hogy mekkora legnagyobb összértékig lehet ilyen felhasználandó anyagokat behozni. Ebben az esetben, tekintettel arra, hogy nincs meghatározott pénzbeli érték az egyes igazolásokon, nem volt lehetséges megállapítani a kivitt áruk mennyisége vagy értéke alapján a rendszer által biztosított gazdasági előnyt. Ezért olyan esetekben, amikor az igazolásokat átruházták (eladták) indokolt volt a gazdasági előnyt az igazolás eladási ára alapján kiszámítani.

([1]) Az a tény, hogy a DFRC nem tekinthető helyettesítő vám-visszatérítési rendszernek az alaprendelet szerint (azaz az indiai jogszabályok nem biztosítják, hogy megfelelő vám-visszatérítési rendszerként fog működni) nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy egyes exportőrök a DFRC-t vám-visszatérítési rendszerként használják fel.

▼B

(71) A támogatás összegét részarányosan felosztották a VI alatt összes kivitelre az alaprendelet 7. cikke szerint.

(72) Két társaságnak származott gazdasági előnye ebből a rendszerből a VI alatt. Egy társaságnál a kapott támogatás mértéke 3,08 % volt, míg a másiknál a megállapított támogatás mértéke elhanyagolható volt.

4. **Exportot Támogató Tárgyi Eszközök (EPCG) Rendszere**

a) *Jogalap*

(73) Az EPCG-rendszert 1992. április 1-jén hirdették ki. A VI alatt a rendszert a 28/97. és 29/97. számú vámértesítő szabályozta, amelyek 1997. április 1-jén léptek hatályba. A rendszereket a 2002–2007. évi Export- és importpolitikának az 5. fejezete és az Eljárási kézikönyv 5. fejezete részletezi.

b) *Jogosultság*

(74) A rendszer „támogató gyártóval/gyártókkal, illetve szállítóval/szállítókkal rendelkező és nem rendelkező gyártó exportőrök, támogató gyártó(k)hoz kapcsolódó kereskedő exportőrök és szolgáltatók” számára elérhető (idézet a 2002–2007. évi Export- és importpolitika 5. fejezetéből).

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(75) A rendszer által biztosított gazdasági előny megszerzéséhez egy társaságnak meg kell adnia az illetékes hatóságok számára a behozni kívánt tárgyi eszközöknek a típusát és értékét. Az export-kötelezettségvállalás mértékétől függően, amelynek vállalására a társaság hajlandó a társaság vagy nulla, vagy csökkentett vámtétel mellett hozhat be tárgyi eszközöket. Az export-kötelezettség teljesítése érdekében a behozott tárgyi eszközöket exportáruk gyártásához kell felhasználni. Az exportőr általi kérelmet követően kedvezményes vámtételek melletti behozatalra vonatkozó engedélyt adnak ki. Az engedély megszerzéséhez kérelmezési díjat kell fizetni.

(76) Az EPCG-engedély birtokosa belföldi forrásból maga is beszerezheti a tárgyi eszközöket. Ilyen esetben maga a tárgyi eszközök belföldi gyártója veheti igénybe az ilyen tárgyi eszközök gyártásához szükséges összetevők vámmentes behozatalával biztosított gazdasági előnyt. Másik megoldásként a belföldi gyártó egy EPCG-engedély birtokos számár történő tárgyi eszköz szállítás tekintetében tarthat igényt kivitelnek minősített szállításból fakadó gazdasági előnyre.

(77) Az EPCG-rendszerre való jogosultsághoz exportkötelezettség kapcsolódik. Az export-kötelezettséget a rendszer alapján behozott tárgyi eszközök felhasználásával gyártott vagy előállított áruk kivitelével kell teljesíteni. Az export-kötelezettséghez kapcsolódik az a követelmény, hogy a társaság által az előző három engedélyezési évben ugyanennél a terméknél elért átlagos kiviteli mennyiségnél többet kell kivinni.

(78) A közelmúltban változás történt a rendszer feltételeiben az export-kötelezettség kiszámítása tekintetében. Ez azonban csak a 2003. április 1. után, azaz a VI-n kívül kiadott engedélyekre alkalmazandó. Az új szabályok szerint a társaságoknak nyolc év áll rendelkezésre az export-kötelezettség teljesítésére (a kivitel értékének legalább hatszorosan kell meghaladnia a behozott tárgyi eszközökre adott vámmentesség összértékét).

d) *Következtetések az EPCG-rendszerre vonatkozóan*

(79) Egy exportőr részéről csökkentett vagy nulla import-vámtétel fizetése az IK pénzügyi hozzájárulását jelenti, mivel a kormány egyébként esedékes bevételtől esik el, a kedvezményezettre pedig gazdasági előnyt ruház át azáltal, hogy csökkenti a fizetendő

▼B

vámokat, vagy teljes mértékben mentesíti a behozatali vámok megfizetése alól. Ezért az EPCG-rendszer támogatás.

(80) Az engedély nem szerezhető meg áruk kivitelére vonatkozó kötelezettségvállalás nélkül. Mivel a támogatás jogilag kiviteli teljesítéstől függ az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint, ezért egyedi szabályozásúnak és így kiegyenlíthetőnek minősül.

(81) Felmerült az az érv, hogy a „felhasználandó anyag” fogalom alkalmazási köre az alaprendelet I. mellékletének i. pontjában magában foglalja a tárgyi eszközöket is, mivel a tárgyi eszközök a gyártás alapvető felhasználandó anyagai, melyek használata nélkül egyetlen végtermék sem készülhetne el. Ezen kívül azzal is érveltek, hogy csak a tárgyi eszközök használatával lehetséges a nyersanyagok átalakítása kész árukká, és hogy a tárgyi eszközökre felszámított értékcsökkenés a végtermékek gyártásában felhasznált tárgyi eszközök értékét képviseli. Ezért az exportált termékek gyártásánál felhasznált tárgyi eszközökre adott vámmentességet úgy kell kezelni, mint az olyan felhasználandó anyagokra adott vámmentességet, amelyeket a kivitt termék gyártásában felhasználtak, és az ilyen mentességet nem szabad az alaprendelet szerinti kiegyenlíthető gazdasági előnyként kezelni.

Ezekre az érvekre válaszul tekintetbe kell venni, hogy a tárgyi eszközök nem minősülnek „felhasználandó anyagoknak” az alaprendelet értelmében, mert fizikailag nem építik be őket a kivitt termékbe. Következésképpen a fenti érveket elutasították.

e) *A támogatás összegének kiszámítása*

(82) A társaságok számára nyújtott gazdasági előnyt a behozott tárgyi eszközök meg nem fizetett vámja összegének alapján számították ki oly módon, hogy ezt az összeget egy olyan időszakra osztották fel arányosan, amely megfelel az érintett terméket gyártó iparágban az ilyen tárgyi eszközökre alkalmazott normál értékcsökkenési időszaknak az alaprendelet 7. cikke szerint. Az elfogadott gyakorlat szerint az így számított összeg, amely a VI-hez kapcsolható a VI alatti kamattal ki lett igazítva, hogy tükrözze a gazdasági előny időbeli értékét és így meghatározza a teljes gazdasági előnyt, amely a kedvezményezett számára ebből a rendszerből származott. Tekintettel a szubvenció jellegére, amely egyszeri támogatásnak felel meg a VI alatt a kereskedelmi kamatlábat Indiában (a becslések szerint 10 %) megfelelőnek ítélték. A támogatás összegét ezután részarányosan felosztották a VI alatti összes kivitelre, az alaprendelet 7. cikke szerint.

(83) A támogatás összegének kiszámítása tekintetében azzal érveltek, hogy a „termelőnek nyújtott gazdasági előny” alapján történő támogatás-számítás szükségessé teszi a VI időszakhoz kapcsolható támogatás (ki nem fizetett vámok) összegének részarányos felosztását az érintett termék teljes (belföldi és export) termelésére. Továbbá azzal érveltek, hogy azok a társaságok, amelyek belföldön is értékesítenek ágyneműt, ugyanezeket a tárgyi eszközöket használták teljes ágynemű-gyártásukhoz.

Erre válaszul fel kell idézni, hogy ez a rendszer kizárólagosan export-teljesítéstől függ. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint ennek a rendszernek a gazdasági előnyét ezért csak az exportforgalomra kell felosztani, mivel a támogatást áruk egy bizonyos időszakon belüli, bizonyos értékű kivitelére való hivatkozással adták. Ezért nem fogadták el azt az állítást, hogy a rendszerből származó gazdasági előnyöket a teljes forgalomra kell részarányosan felosztani.

(84) Három társaság részesült az ebből a rendszerből származó gazdasági előnyből a VI alatt. Két társaság 0,38 %-os illetve 2,0 %-os támogatást kapott, míg a harmadik társaság esetében a megállapított támogatás elhanyagolható volt.

▼B

5. **Előzetes Engedélyezési Rendszer (ALS)**

a) *Jogalap*

(85) Az ALS 1977/1978 óta működik. A rendszer meghatározása az Export- és importpolitika 4.1.1–4.1.7 bekezdésében és az Eljárási Kézikönyv 4. fejezetében szerepel.

b) *Jogosultság*

(86) Exportőrök szerezhetnek be előzetes engedélyeket, hogy vámmentesen hozhassák be azokat a felhasználandó anyagokat, amelyeket az export előállítása során használnak fel.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(87) A rendszer szerint megengedett behozatal mennyiségét a kivitt késztermékek mennyiségének százalékaként határozzák meg. Az előzetes engedélyek az engedélyezett behozatal egységeit mennyiségük, valamint értékük szempontjából mérik. Mindkét esetben a megengedett vámmentes beszerzések meghatározásához használt arányokat a legtöbb termékhez, beleértve az érintett terméket is a SION alapján állapítják meg. Az előzetes engedélyekben meghatározott felhasználandó tételek az érintett késztermékek gyártásában felhasznált tételek.

(88) Előzetes engedélyek a következőkre adhatók ki:

i. „fizikai export: előzetes engedélyek adhatók ki fizikai exportra egy gyártó-exportőr vagy támogató gyártóhoz/gyártókhoz kapcsolódó kereskedő-exportőr részére az exporttermékhez szükséges felhasználandó anyagok behozatalára” (idézet a 2002–2007. évi Export- és importpolitika 4.1.1.a) fejezetéből).

ii. köztes szállítások: előzetes engedélyek adhatók ki köztes szállításra egy gyártó-exportőrnek a végső exportőr/egy másik előzetes engedélyt birtokló exportőrnek minősített szállító részére szállítandó áruk gyártásához szükséges felhasználandó anyagokra. Az előzetes engedély birtokosának, aki a felhasználandó anyagokat belföldi forrásból kívánja beszerezni közvetlen behozatal helyett, lehetősége van arra, hogy azokat köztes szállításokra vonatkozó előzetes engedélyek ellenében szerezze be. Ilyen esetekben a belföldi piacon beszerezett mennyiségeket levonják az előzetes engedélyekből, és egy köztes előzetes engedélyt bocsátanak ki, amelynek kedvezményezettje a belföldi szállító. Az ilyen köztes előzetes engedély birtokosa jogosult a végső exportőrnek szállított felhasználandó anyagok gyártásához szükséges áruk vámmentes behozatalából származó gazdasági előnyre.

iii. kivitelnek minősített szállítás: előzetes engedélyek adhatók ki kivitelnek minősített szállításra a fővállalkozónak a Politika 8.2 bekezdésében említett kategóriákhoz szállítandó áruk gyártásánál szükséges felhasználandó anyagok behozatalára. Az IK szerint a kivitelnek minősített szállítás azokat az ügyleteket jelenti, amelyekben a szállított áruk nem hagyják el az országot. A szállítások számos kategóriáját tekintik kivitelnek minősített szállításnak, feltéve, hogy az árukat Indiában gyártották, például az Exportorientált Egységeknek történő szállításokat, tárgyi eszközök szállítását az EPCG szerint kiadott engedélyek birtokosainak.

iv. előzetes kiadási megbízások (advance release orders, ARO-k): annak az előzetes engedély birtokosnak, aki a felhasználandó anyagokat belföldi forrásokból kívánja beszerezni, lehetősége van azokat ARO-k ellenében beszerezni. Ilyen esetekben az előzetes engedélyeket ARO-kként érvényesítik, és a bennük meghatározott tételek szállítása után záradékolással átruházzák a szállítóra. Az ARO záradékolással történő átruházása a kivi-

▼B

telnek minősített szállítások vámvisszatérítéséből és a gyártótól való elszállítás után fizetendő jövedéki adó visszatérítéséből származó gazdasági előnyökre jogosítja a szállítót. Bizonyos szempontból az ARO-mechanizmus a terméket szállító gyártónak térít vissza adókat és vámokat ahelyett, hogy ezeket vámvisszatérítés/visszafizetés formájában az exportőrnek térítené vissza. Az adók/vámok visszatérítése a belföldi felhasználandó anyagokra, és a behozott felhasználandó anyagokra egyaránt igénybe vehető.

(89) Megállapítást nyert az ellenőrzés során, hogy a VI alatt egyetlen gyártó-exportőr használta ezt a rendszert, és csak a fenti i. pontban említett ALS-t (a fizikai exportra vonatkozót). Ezért nem szükséges megállapítani az ALS ii., iii. és iv. kategóriáinak kiegyenlíthetőségét ezzel a vizsgálattal összefüggésben.

d) *Következtetések a rendszerre vonatkozóan*

(90) Csak exportáló társaságoknak adnak olyan engedélyeket, amelyek felhasználhatók a behozatalra kivetett vámok összegének ellentételezésére. Ebben a tekintetben a rendszer export-teljesítéstől függ.

(91) Ahogy a fenti bekezdés is említi, megállapítást nyert, hogy az ALS-t, „fizikai export” tekintetében egy vizsgált társaság használta a VI alatt. A társaság az ALS-t exportárukhoz való felhasználandó anyagok vámmentes behozatalára használta.

(92) Az IK azt állította, hogy az ALS egy mennyiségen alapuló rendszer, és hogy az e rendszer szerint megengedett felhasználandó anyagok a kivitel mennyiségéhez kapcsolódnak. Azt is állították, hogy bármilyen felhasználandó anyagokat is hoznak be az ALS szerint, ugyanezeket a felhasználandó anyagokat kell felhasználni az exporttermékek gyártása során, vagy azon felhasználandó anyagok készleteinek újrafeltöltésére, amelyeket a már kivitt termékekben felhasználtak. Az IK szerint a behozott felhasználandó anyagokat az exportőrnek kell felhasználnia, és az ilyen felhasználandó anyagok eladása vagy átruházása nem megengedett.

(93) Habár úgy tűnik, az ALS-re tényleges felhasználási feltételek alkalmazandók, meg kellett jegyezni, hogy nem volt működő rendszer vagy eljárás annak megerősítésére, hogy a felhasználandó anyagok felhasználták-e, illetve, hogy milyen felhasználandó anyagokat használtak az exportáruk gyártási folyamatában. A rendszer csak azt igazolja, hogy a vámmentesen behozott árukat felhasználták a gyártási folyamatban, nem téve különbséget az áruk rendeltetése (belföldi vagy exportpiac) között.

(94) Ennek a vizsgálat során azonban a kérdéses társaság bizonyítani tudta, hogy az importvám alól mentesült behozott anyagok mennyiségei nem haladták meg az exportárukhoz felhasznált mennyiségeket. Így az a következtetés vonható le, hogy a kérdéses esetben az exporttermékhez szükséges felhasználandó anyagokra kivetett importvámok alóli mentességet az alaprendelet I – III. mellékletének követelményei szerint adták meg.

(95) Ezért megállapítást nyert, hogy a társaságnak ezen rendszer szerint nem nyújtottak gazdasági előnyt.

6. **Exportfeldolgozó Zónák (EPZ-k)/Exportorientált Egységek (EOU-k)**

a) *Jogalap*

(96) Az EPZ/EOU-rendszer, amelyet 1965-ben vezettek be egy kivitellel kapcsolatos ösztönzőket alkalmazó eszköz az Export- és importpolitika szerint. A VI alatt a rendszert az 53/97, 133/94 és 126/94 számú Vámértesítő szabályozta. A rendszerek részletes

▼B

leírása a 2002–2007. évi Export- és importpolitika 6. fejezetében és az Eljárási Kézikönyv 6. fejeztében szerepel.

b) *Jogosultság*

(97) Az összes előállított áruik és szolgáltatásaik kivitelét vállaló társaságok elvben az EPZ/EOU-rendszer szerint létrehozhatók. Az EPZ/EOU-jogállás megadása után ezek a társaságok bizonyos gazdasági előnyökben részesülhetnek. Hét azonosított EPZ van Indiában. Az EUO-k bárhol elhelyezkedhetnek India területén. Ezek vámszabad egységek, amelyek a vámtörvény 65. szakaszával összhangban vámtisztviselők felügyelete alatt állnak. Habár az EOU/EPZ-rendszeren belül működő társaságoknak teljes gyártásukat exportálniuk kell, az IK mégis megengedi ezeknek az egységeknek, hogy termelésük egy részét bizonyos feltételek mellett a belföldi piacon értékesítsék.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(98) Az EOU-jogállást kérő vagy egy EPZ-ben elhelyezkedő társaságoknak kérelmet kell benyújtaniuk az illetékes hatóságokhoz. Ennek a kérelemnek tartalmaznia kell az elkövetkező öt éves időszakra többek között a tervezett gyártási mennyiségekre, a kivitel tervezett értékére, a behozatali szükségletekre és a belföldi szükségletekre vonatkozó adatokat. Ha a hatóságok elfogadják a társaság kérelmét, akkor az elfogadáshoz csatolt feltételeket közlik a társasággal. Az EPZ-kben működő társaságok és az EOU-k bármilyen termék gyártásában részt vehetnek. A megállapodás egy társaság EPZ/EUO-rendszer szerinti elismeréséről öt éves időszakra érvényes. A megállapodás további időszakokra megújítható.

(99) Az EPZ/EOU-rendszerű üzleti vállalkozások az alábbi gazdasági előnyökre jogosultak:

i. mentesség a gyártáshoz, termeléshez vagy feldolgozáshoz szükséges, vagy ahhoz kapcsolódó (a tárgyi eszközöket, nyersanyagokat és fogyóeszközöket magában foglaló) minden árutípusra kivetett importvámok alól;

ii. mentesség a belföldi forrásokból beszerzett árukra kivetett jövedéki adó alól;

iii. mentesség a jövedelemadóról szóló törvény 10.A vagy 10.B szakasza szerint az exportértékesítésből származó nyereség után rendes körülmények között fizetendő jövedelemadó alól, egy 10 éves, 2010-ig tartó időszakra;

iv. a helyben beszerzett árukra kifizetett központi forgalmi adó visszatérítése;

v. 100 %-os külföldi törzsrészvény-tulajdon lehetősége;

vi. lehetőség az alkalmazandó vámok megfizetése után a termelés egy részének belföldi piacon történő értékesítésére, a teljes termelés kivitelének általános követelménye alóli kivételként.

(100) Az EOU-knak vagy egy EPZ-ben elhelyezkedő társaságoknak meghatározott formátumban megfelelő nyilvántartást kell vezetniük az összes érintett behozatalról és az összes behozott anyag fogyasztásáról és felhasználásáról, valamint a teljesített kivitelről. Ezeket a lehetséges előírásoknak megfelelően rendszeresen be kell nyújtaniuk az illetékes hatóságoknak.

(101) Az importőrnek biztosítania kell egy minimális nettó valutajövedelmet is, a kivitel és a kiviteli teljesítés százalékaként az Export- és importpolitika előírásának megfelelően. Egy EOU/EPZ teljes tevékenységét vámszabad területnek minősülő telephelyen végzi.

▼B

d) *Következtetések az EPZ/EOU-ra vonatkozóan*

(102) Ebben a vizsgálatban az EPZ/EOU-rendszert egy társaság használta nyersanyagok, tárgyi eszközök behozatalára, és áruk belföldi piacról történő beszerzésére. Ezen kívül a társaság felhasználta azt a lehetőséget is, hogy termelése egy részét a belföldi piacon adhatja el. Megállapítást nyert, hogy a nyersanyagokra és tárgyi eszközökre kivetett vámok alóli mentességgel kapcsolatos engedményeket, valamint a belföldi forrásokból beszerzett árukra kivetett jövedéki adó alóli mentességet és a helyben beszerzett áruk után fizetendő központi forgalmi adó visszatérítését igénybe vette a társaság. A Bizottság ezért megvizsgálta ezeknek az engedményeknek a kiegyenlíthetőségét. Ebben a tekintetben az EPZ/EOU-rendszer támogatások nyújtásával jár, mert az engedmények pénzügyi hozzájárulást jelentenek az IK részéről, mivel egyébként esedékes bevételektől esik el, és így gazdasági előnyt ruház át a kedvezményezettre. Mivel ennek a támogatásnak a nyújtása jogilag kiviteli teljesítéstől függ az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében, ezért a támogatás egyedi szabályozásúnak és így kiegyenlíthetőnek minősül.

(103) Ami a nyersanyagokat és fogyóeszközöket illeti, ezek csak akkor jogosultak az alaprendelet I. mellékletének i. pontja szerinti mentességre, ha az exporttermék gyártási folyamatában felhasználják őket, és ha működő ellenőrzési rendszer létezik annak ellenőrzésére, hogy a felhasználandó anyagokat az exportáruk gyártása során felhasználták-e, és milyen mennyiségben. Meg kell jegyezni, hogy a gépek (tárgyi eszközök) behozatala nem tartozik ennek a mentességnek az alkalmazási körébe.

(104) A Texprocil azzal érvelt, hogy az EPCG-rendszernél a (81) preambulumbekezdésben kinyilvánított okokból az EOU-rendszer szerint behozott tárgyi eszközök nem lehetnek kiegyenlíthetők.

(105) Erre válaszul fel kell idézni, hogy az EPCG-vel kapcsolatban a (81) preambulumbekezdésben meghatározott okokból a tárgyi eszközök nem testesítenek meg „felhasználandó anyagokat” az alaprendelet értelmében. Ezen kívül megállapítást nyert, hogy ez a rendszer jogilag kizárólag kiviteli teljesítéstől függ. Ezért egyedi szabályozásúnak és így kiegyenlíthetőnek minősül.

(106) A jövedéki adó alóli mentesség esetében megállapítást nyert, hogy egy nem EOU egység általi beszerzésekre kifizetett adót visszatérítésként írják jóvá (CENVAT), és felhasználják a belföldi értékesítésre kivetett jövedéki adó kifizetésére. Így egy EOU-egység beszerzéseire kivetett jövedéki adó alóli menetesség biztosításával a kormányzat nem esik el további jövedelemtől, és következésképpen az EUO-nak nem keletkezik további gazdasági előnye.

(107) A helyileg beszerzett árukra kivetett központi forgalmi adó visszatérítése tekintetében nem ez a helyzet, mivel ez az adó nem visszatéríthető a belföldi piacon működő társaságok számára. Az Export- és importpolitika 6.12 bekezdése előírja, hogy az EPZ-k/EOU-k jogosultak erre a visszatérítésre, feltéve, hogy a szállított árukat Indiában gyártották. Más szavakkal az EOU-k a belföldi társaságoktól eltérően jogosultak a központi forgalmi adó visszatérítésére.

(108) Texprocil azzal is érvelt, hogy a belföldön beszerzett és az exporttermék gyártásában felhasznált felhasználandó anyagok után fizetendő központi forgalmi adó az alaprendelet I. mellékletének h) pontja értelmében közvetett adó, és hogy ennek megfelelően az előző szakasz ilyen kumulatív közvetett adói nem tekinthetők kiegyenlíthetőnek.

(109) Az alaprendelet I. mellékletében az export-támogatások jellegzetes példáinak felsorolása a h) pontban meghatározza, hogy

▼B

„Az exporttermékek előállításában felhasznált árukra vagy szolgáltatásokra előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók megfizetése alóli mentesítés, azok visszautalása vagy megfizetésük halasztása a hazai fogyasztásra előállított hasonló termékekben felhasznált árukra vagy szolgáltatásokra előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók megfizetése alóli mentesítés, azok visszautalása vagy megfizetésük halasztása mértékét meghaladó mértékben; azzal a kikötéssel, hogy az előző szakasz kumulatív közvetett adóinak megfizetése alóli mentesség megadása, azok visszautalása vagy megfizetésük halasztása olyan esetekben is alkalmazható, amikor a hazai fogyasztás céljából előállított hasonló termékek vonatkozásában azok megfizetése alóli mentességet, azok visszautalását vagy megfizetésük halasztását nem alkalmazzák, ha az előző szakasz kumulatív közvetett adóit az exportált termék előállításában felhasználandó anyagokra vetették ki (szokásos veszteségi tűrés alkalmazásával). Ezt a tételt a II. melléklet rendelkezései szerint, az előállításban felhasználandó anyagok felhasználásával kapcsolatos útmutatóban leírtak szerint kell értelmezni.”

(110) Felmerül az az érv, hogy az alaprendelet I. mellékletének h) pontja a következő rendelkezéseket tartalmazza:

„i. Az exporttermék gyártásában felhasznált felhasználandó anyagokra az előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók mentesülnek.

ii. Az egyetlen feltétel az, hogy az előző szakasz kumulatív közvetett adóit ki kellett volna vetni azokra a felhasználandó anyagokra.

iii. A mentességet meg kell adni, még ha az ilyen mentességet hasonló termékekre nem is adnak, ha azokat belföldi fogyasztásra értékesítik.”

(111) Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet alkalmazásában a „kumulatív” közvetett adók többfázisú adók melyeket ott vetnek ki, ahol az adó későbbi jóváírására nincs mechanizmus, ha a gyártás egyik szakaszában adóköteles áruk vagy szolgáltatások felhasználásra kerülnek a gyártás egy későbbi pontján.

(112) Az érvek megválaszolásánál fel kell idézni, hogy az Export- és importpolitikával összhangban az EOU-k jogosultak a helyileg beszerzett árukra kivetett központi forgalmi adó visszatérítésére. Más szavakkal nem követelmény, hogy az árukat be kell építeni az exportáruk gyártása során. Az IK szerint a forgalmi adó esetében az adóalany a vevő, és a központi forgalmi adó általában nem visszatéríthető.

(113) A helyben előállított árukra kivetett központi forgalmi adó EOU-k részére történő visszatérítése a következő okok miatt minősül kiegyenlíthető támogatásnak. Az alaprendelet I. mellékletének h) pontja rendelkezései szerint a helyben előállított árukra kivetett központi forgalmi adó EOU-k részére (amelyeknek exportálniuk kell) történő visszatérítése többlet-visszatérítés a belföldi fogyasztásra értékesített árukhoz viszonyítva (amelyeknél nincsen központi forgalmi adó visszatérítés). Ahogy a fentiekben is meg lett említve, az Export- és importpolitika 6.12 bekezdése előírja, hogy az EPZ-k/EOU-k jogosultak erre a visszatérítésre, feltéve, hogy a szállított árukat Indiában gyártották. Az EOU-k, a belföldi piacon értékesítő társaságoktól eltérően, jogosultak a központi forgalmi adó visszatérítésre. Ezen kívül nem igazolták, hogy a visszatérítést a felhasználandó anyagoknak a gyártási folyamatban történő használatára vonatkozó iránymutatásokkal (az alaprendelet II. melléklete) összhangban nyújtották. Nem szolgáltattak bizonyítékot arra, hogy az IK megvalósított és működtet egy rendszert vagy eljárást annak a megerősítésére, hogy a felhasználandó anyagokat az exporttermék gyártásában felhasználják-e és milyen

▼B

mennyiségekben. Ezen kívül a vizsgálat megállapította, hogy az érintett társaság a központi forgalmi adómenetesség alapján számos olyan tételt szerzett be, amelyeket nem használt fel az exportáruk gyártása során. Ezen az alapon csak azt a következtetést lehet levonni, hogy többlet-kifizetésre került sor.

(114) Ezen kívül azzal is érveltek, hogy az érintett EOU ebben az adott esetben az indiai Uttar Pradesh államban található, és hogy ezért az erre az államra alkalmazandó forgalmi adójogszabályokat kellene figyelembe venni annak meghatározásához, hogy a kérdéses államban található nem-EOU-k mentesülnek-e a forgalmi adó fizetése alól vagy sem. Azzal is érveltek, hogy az indiai jogszabályok, az állami kereskedelmi adótörvény előírja az exportáruk gyártásában felhasznált nyersanyag és csomagoló anyag beszerzésére kivetett adók megfizetése alóli mentesség, vagy az erre vonatkozó engedmény megadását. Azzal érveltek, hogy a rendelkezés nem különbözteti meg, a terméket egy EOU vagy egy nem-EOU exportálja.

(115) Azonban az IK-nál tett ellenőrző látogatás során megállapítást nyert, hogy az állam közötti értékesítésekre központi forgalmi adók és nem helyi forgalmi adók alkalmazandók. Elmagyarázták, hogy a központi forgalmi adó általában nem visszatéríthető (eltekintve attól a ténytől, hogy az EOU-k jogosultak a helyben beszerezett áruk után kifizetett központi forgalmi adó visszatérítésére). Azonban a helyi forgalmi adó tekintetében, amely Indiában egy államon belüli értékesítés esetén alkalmazandó, a helyi önkormányzat határoz a mentességek megadásáról. Annak a ténynek, hogy egy adott állam bizonyos különféle mentességeket vagy engedményeket adhat az adófizetésre, nincs jelentősége, amikor a rendszer kiegyenlíthetőségét a helyben beszerzett áruk után kifizetett központi forgalmi adó visszafizetése tekintetében vizsgálják. Ezért ezt az érvet elutasították.

(116) Végeredményben, mivel a támogatás egy EPZ/EOU-hoz kapcsolódik, jogilag kiviteli teljesítéstől függ az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében. Ezért a támogatás egyedi szabályozásúnak és így kiegyenlíthetőnek minősül.

e) *A támogatás összegének kiszámítása*

Mentesség a nyersanyagokra kivetett importvámok alól

(117) Az ellenőrző látogatás alatt sor került a behozott anyagok jellegének és mennyiségeinek ellenőrzésére. A vizsgálat megállapította, hogy a társaság a nyersanyagokat belföldi forrásból szerezte be, és csak kis mennyiségeket importált. A kérdés, hogy vajon importvám túlzott mértékű visszatérítésére sor került-e ezért nem merült fel.

Mentesség a tárgyi eszközökre kivetett importvámok alól

(118) A nyersanyagoktól eltérően a tárgyi eszközök nem épülnek be fizikailag a kész árukba. Számítási szempontból az elmaradt vám összege egyenlő a tárgyi eszközök egyes behozatalaira adott támogatással. Következésképpen a vizsgált társaság gazdasági előnye a behozott tárgyi eszközök után meg nem fizetett vámtételek összegének alapján úgy került kiszámításra, hogy ezt az összeget részarányosan felosztották egy olyan időszakra, amely az alaprendelet 7. cikke szerint megfelel az érintett terméket gyártó iparágban az ilyen tárgyi eszközökre alkalmazott normál értékcsökkenési időszaknak. Az így számított összeg, amely ez után a VI időszakhoz rendelhető, ki lett igazítva a VI alatti kamat hozzáadásával, hogy tükrözze a gazdasági előny időbeli értékét és így meghatározza a teljes gazdasági előnyt, amelyet ez a rendszer a kedvezményezettnek biztosított. Tekintettel a támogatás jellegére, amely egyszeri támogatásnak felel meg, a VI alatt Indiában alkalmazott kereskedelmi kamatlábat (a becslések szerint 10 %) megfelelőnek tekintették. A támogatás teljes összegét részarány-

▼B

osan felosztották az EOU teljes export-forgalmára az alaprendelet 7. cikke szerint. A számítás alapján a társaság 6,85 %-os támogatáshoz jutott.

A helyben beszerzett árukra kivetett központi forgalmi adó visszatérítése

(119) A gazdasági előny kiszámítása a VI alatti beszerzésekre visszatéríthető központi forgalmi adó összege alapján történt. A támogatás összege részarányosan felosztották a VI alatti teljes kivitelre az alaprendelet 7. cikke szerint. Ennek alapján megállapítást nyert, hogy a társaság 1,75 %-os támogatáshoz jutott.

7. **Jövedelemadó-mentesség (ITES)**

a) *Jogalap*

(120) A jövedelemadóról szóló 1961. évi törvény az a jogalap, amely szerint a Jövedelemadó-mentesség működik. A törvény, amelyet évente módosít a Pénzügyi törvény, meghatározza az adók beszedésének alapját, valamint a különféle mentességeket/levonásokat, amelyeket igényelni lehet. A vállalatok által igényelhető mentességek között szerepel a törvény 10.A, 10.B és 80.HHC szakaszában szabályozottak, amelyek az export értékesítéséből származó nyereségre biztosítanak mentességet a jövedelemadó alól.

b) *Jogosultság*

(121) A 10.A szakasz szerinti mentességet szabadkereskedelmi övezetben levő telephelyen működő vállalatok igényelhetik. A 10.B szakasz szerinti mentességet EOU-k igényelhetik. A 80. HHC szakasz szerinti mentességet bármilyen vállalat igényelheti, amely árukat exportál.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(122) A fenti említett adólevonások/adómentességek gazdasági előnyének megszerzéséhez egy társaságnak adólevonási/mentességi igényt kell bejelentenie, amikor az adóév végén benyújtja adóbevallását az adóhatóságnak. Az adóév április 1-jétől március 31-ig tart. Az adóbevallást a hatóságoknak az adóév vége után november 30-ig kell benyújtani. Az adóbevallás benyújtása után annak végső értékelése a hatóságok által akár három évig is tarthat. Egy társaság a fent említett három szakasz szerint rendelkezésre álló levonások közül csak egyet igényelhet.

d) *Következtetés a Jövedelemadó-mentességre vonatkozóan*

(123) Az alaprendelet I. mellékletének e) pontja megemlíti, hogy az „exporttevékenységük után fizetett vagy fizetendő közvetlen adók … alóli teljes vagy részleges mentesítés” exporttámogatást testesít meg. A Jövedelemadó-mentesség szerint az IK pénzügyi hozzájárulást ruház át a társaságra azáltal, hogy közvetlen adók formájában olyan kormányzati bevételről mond le, amely a részére esedékes lenne, ha a jövedelemadó-mentességet nem igényelné a társaság. Ez a pénzügyi hozzájárulás gazdasági előnyt ruház a kedvezményezettre azáltal, hogy csökkenti a jövedelemadó-fizetési kötelezettségét.

(124) A támogatás jogilag kiviteli teljesítéstől függ az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint, mivel csak az export értékesítéséből származó nyereséget mentesíti, és ezért egyedi szabályozásúnak minősül.

(125) Az IK és a Texprocil azzal érvelt, hogy a Jövedelemadó-mentesség a 80.HHC szakasz tekintetében fokozatosan megszűnik a 2001. áprilisától 2002. márciusáig tartó pénzügyi évtől kezdődően. Azzal érveltek, hogy ezért nem indokolt kiegyenlíteni ezt a rendszert.

▼B

(126) Azzal is érveltek, hogy a jövedelemadóról szóló törvény 80.HHC szakaszának 1.B alszakasza szempontjából a kérdéses évek során az exportból származó nyereség egy meghatározott százaléka mentesül, ahogy ez a következő táblázatban szerepel:

Pénzügyi év	Értékelési év	Az exportból származó nyereség adócsökkentésként engedélyezett százaléka
2000–2001	2001–2002	80 %
2001–2002	2002–2003	70 %
2002–2003	2003–2004	50 %
2003–2004	2004–2005	30 %
2004–2005	2005–2006	0 %

(127) Az érvek tekintetében megállapítást nyert az ellenőrzés során, hogy a program a VI végén még hatályban volt. Valójában a jövedelemadó alól mentesített export jövedelem tényleges aránya 70 % volt, és a rendszer továbbra is gazdasági előnyt ruház az exportáló termelőkre Indiában a végleges hatályú intézkedések kiszabásának időpontjában. Az alaprendelet 15. cikkével összhangban kiegyenlítő vámokat kell kivetni, hacsak a támogatást vagy támogatásokat vissza nem vonják, vagy bebizonyítják, hogy a támogatások többé nem ruháznak gazdasági előnyt az érintett exportőrökre. Mivel a 80.HCC szakasz szerinti Jövedelemadó-mentesség egyértelműen megfelel az alaprendelet 15. cikke szerinti, vámkivetésre vonatkozó kritériumoknak, az ebből származó összes gazdasági előnyt szerepeltetni kell a kiegyenlítő vám teljes összegében.

e) *A támogatás összegének kiszámítása*

(128) A 10.A, 10.B és 80.HHC szakaszok szerinti gazdasági előnyök igénylése akkor történik, amikor az adóév végén adóbevallást nyújtanak be. Mivel az adóév Indiában április 1-jétől március 31-ig tart, a gazdasági előny a VI alatt véget érő adóév alatt (azaz 2001. április 1-jétől 2002. március 31-ig) igényelt tényleges jövedelemadó-mentességre lett kiszámítva. Ezt az adóbevallást legkésőbb szeptember 30-ig kellet benyújtani, vagyis a VI végéig. Az exportőrök gazdasági előnyét ezért a rendes körülmények között fizetendő adók mentesség melletti és mentesség nélküli összegének a különbsége alapján számították ki. A jelenlegi adóév során alkalmazandó társasági adó mértéke 35,7 % volt. A támogatás összegét részarányosan felosztották a teljes kivitelre, az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdés szerint.

(129) Habár olyan véleményt is nyilvánítottak, hogy a támogatás gazdasági előnyét semmisnek kell tekinteni, alternatív módszereket is javasoltak a támogatási arány kiszámításának céljából, pontosabban az alkalmazandó adómértékekkel kapcsolatban.

(130) Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet 5. cikke előírja, hogy a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezettre átruházott gazdasági előny szempontjából kell kiszámítani, amelynek létezése megállapítást nyer a támogatás nyújtásának vizsgálati időszaka alatt. Ahogy az a fentiekben is meg lett említve, a gazdasági előny kiszámítása a 2001–2002. (azaz 2001. április 1-jétől és 2002. március 31-ig tartó), a VI felénél véget érő adóévben rendes körülmények között elért adóköteles nyereség összege alapján történt. A 2001–2002-es adóév során (amely a 2002–2003-as értékelési év) az exporttevékenységből származó, a jövedelemadó alól mentesülő tényleges jövedelem mértéke (azaz az exportból származó jövedelem adómentességre jogosult százaléka) 70 % volt. A következő adóévre (azaz 2002. április 1-jétől 2003. március 31-ig) a jövedelemadó alól mentesülő tényleges jövedelem mértéke 50 % volt.

▼B

Mivel ez utóbbi adóévnek egy része ezen eljárás vizsgált időszakán belülre esik, indokolt a kiegyenlíthető támogatások kiszámítását a VI alatt alkalmazott két mérték arányos átlagát, azaz 60 %-ot alapul véve elvégezni. Ezzel összhangban a támogatások összege megfelelően ki lett igazítva azon társaságok számára, amelyek gazdasági előnyhöz jutottak ebből a rendszerből.

(131) Olyan állítás is elhangzott, hogy a DEPB-ből származó jövedelmet le kell vonni az adóköteles jövedelem összegéből. Azzal érveltek, hogy DEPB-ből származó jövedelem hiányában az export értékesítéséből nem származna adóköteles nyereség. Ez az érvelés nem megalapozott. Még ha a figyelembe vétele indokolt is lenne, a DEPB által nyert gazdasági előnyt készpénzben történő támogatás formájában biztosítják a jogosult vállalatoknak (azaz a pénzeszközök közvetlen átutalásával), míg a jövedelemadó alóli mentesség „máskülönben esedékes" kormányzati bevételről való lemondásra vonatkozik. Habár a DEPB-ből származó gazdasági előnyök egyértelműen részét alkotják egy vállalat teljes bevételének, a két támogatás az IK két, egymástól független intézkedésének eredménye. A vizsgálatot folytató hatóságnak nem feladata megkísérelni annak a helyzetnek a rekonstruálását, amely bizonyos támogatás hiányában állna fenn. Egy vállalat adóköteles nyereségét, akár exporttevékenységből, akár az összes ügyletből származik, úgy kapjuk meg, ha összehasonlítjuk a teljes bevételét és költségeit, amelyek sok különböző elemből épülnek fel, és amelyek mindenféle kereskedelmi döntésre és piaci erőkre vezethetők vissza. Nem lenne ésszerű kiválasztani egyetlen elemet (például a DEPB-ből származó jövedelmet) és ezt kizárni a számításból. Mindenesetre, a fenti magyarázat szerint, a gazdasági előny a VI alatt végződő (azaz 2001. április 1-jétől 2002. március 31-ig tartó) adóév során igényelt tényleges jövedelemadó-mentesség alapján az összes társaságra lett kiszámítva.

(132) Hat társaságnak származott gazdasági előnye ebből a rendszerből a VI alatt. Öt társaság 0,32 % és 3,70 % közötti mértékű támogatást kapott, míg a hatodik társaságnál a megállapított támogatás mértéke elhanyagolható volt.

8. **A kiegyenlíthető támogatások összege**

(133) A kiegyenlíthető támogatások összege az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban, *ad valorem* kifejezve, a vizsgált exportáló termelők tekintetében 3,09 % és 10,44 % közötti volt.

(134) Az alaprendelet 15. cikkének (3) bekezdésével összhangban a mintában nem szereplő együttműködő társaságok támogatási hányada, a mintában szereplő együttműködő társaságokra megállapított támogatási hányad súlyozott átlaga alapján 7,67 %. Tekintettel arra, hogy India esetében az együttműködés szintje összességében magas (90 % feletti) volt, az összes többi társaság fennmaradó támogatási hányada a legmagasabb egyedi aránnyal jellemzett társaság szintjén, azaz 10,44 %-ban lett meghatározva.

Támogatás típusa	DEPB	DFRC	EPCGS	EPZ/EOU	ITES	ÖSSZE-SEN
	Kivitel utáni					
Bombay Dyeing N.W. Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	4,95 %		0,38 %			5,33 %
Brijmohan Purusottamdas	5,93 %				0,32 %	6,25 %
Divya	3,47 %				2,95 %	6,42 %
Jindal Worldwide	1,45 %				1,65 %	3,09 %
Texcellence	1,88 %	3,08 %			3,70 %	8,65 %
Mahalaxmi Exports	7,02 %				2,29 %	9,31 %

▼B

Támogatás típusa	DEPB	DFRC	EPCGS	EPZ/EOU	ITES	ÖSSZE-SEN
	Kivitel utáni					
Pasupati				8,59 %		8,59 %
Prakash Cotton Mills	8,44 %		2,00 %			10,44 %
Vigneshwara	4,46 %					4,46 %
A mintában nem szereplő együttműködő társaságok						7,67 %
Összes többi						10,44 %

(135) A mintában szereplő egyik társaság, azaz a Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd. tekintetében megállapítást nyert, hogy ez a társaság két kapcsolódó társaság, a Nowrosjee Wadia & Sons Limited és az N. W. Exports Limited által megszerzett engedélyeket használt fel. A vizsgálat feltárta, hogy a két kapcsolódó társaság a Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd. által gyártott termékeket exportált. A kapcsolódó társaságokra ezért a Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd.-re megállapított támogatási hányadot kell alkalmazni.

D. A KÖZÖSSÉGI IPAR

(136) A Közösségen belül az érintett terméket a következők gyártják:

— termelők, amelyek nevében a panaszt benyújtották; minden olyan termelő, amelyet a mintába beválasztottak (a mintában szereplő közösségi termelők) szintén panasztevő,

— más közösségi termelők, akik nem panasztevők és nem működtek együtt. Egy, az eljárást ellenző termelő társaság a Közösség termelésének kevesebb, mint 1 %-át képviselte.

(137) A Bizottság értékelte, hogy az összes fenti társaság közösségi termelőnek tekinthető-e az alaprendelet 9. cikke (1) bekezdése értelmében. A fent említett összes társaság gyártása alkotja a közösségi gyártást.

(138) A közösségi ipar 29 közösségi termelőből áll, amelyek együttműködtek a Bizottsággal, és amelyek között szerepel a mintába felvett öt közösségi termelő. Ezek a termelők a pamutféle ágynemű közösségi gyártásának 45 %-át adják. Ezért úgy tekinthetők, hogy az alaprendelet 9. cikke (1) bekezdésének és 10. cikke (8) bekezdésének értelmében ők alkotják a közösségi ipart.

E. KÁR

1. Előzetes megjegyzések

(139) Figyelembe véve azt a tényt, hogy a közösségi ipar tekintetében mintavétel alkalmazására került sor, a kár értékelése egyrészről a teljes közösségi ipar szintjén gyűjtött, a gyártással, termelékenységgel, értékesítéssel, piaci részesedéssel, foglalkoztatással és növekedéssel kapcsolatos trendekre vonatkozó információk alapján került sor. Másrészről a mintában szereplő közösségi termelők szintjén gyűjtött információkat elemezték az árakkal és nyereségességgel, készpénzforgalommal, tőke- és beruházás-szerzési képességgel, készletekkel, kapacitással, kapacitás kihasználásával, beruházás megtérülésével és bérekkel kapcsolatos trendek tekintetében.

2. A közösségi fogyasztás

(140) A közösségi fogyasztás megállapítása a közösségi termelők Eurocoton szerinti termelési mennyiségei alapján történt, levonva az Eurostat-adatok alapján a kivitelt, és hozzáadva az Indiából és más harmadik országokból származó behozatalt, szintén az Euro-

▼B

stat alapján. 1999. és a VI között a látszólagos közösségi fogyasztás fokozatosan növekedett 173 651 tonnáról 199 881 tonnára, azaz 15 %-kal.

3. **Az érintett országból való behozatal**

a) *Mennyiség és piaci részesedés*

(141) A pamutféle ágyneműk behozatala Indiából a Közösségbe mennyiségét tekintve az 1999. évi 15 700 tonnáról 14 300 tonnára csökkent a VI-ben, azaz 9 %-kal a figyelembe vett időszak alatt. 1999. és 2000. közötti enyhe növekedés után a behozatal 2001-ben visszaesett. A megfelelő piaci részesedés az 1999. évi 9,1 %-ról 7,2 %-ra csökkent a VI-ben.

(142) Habár igaz, hogy az Indiából származó behozatal piaci részesedése csökkent a figyelembe vett időszakban, ezeknek a behozataloknak a szintje jelentősen meghaladja az alaprendelet 10. cikkének (11) bekezdésében meghatározott szinteket. Ezeknek a behozataloknak a jelentőségét az is szemlélteti, ha összehasonlítjuk őket a közösségi ipar piaci részesedésével. Az Indiából származó behozatalok piaci részesedése több mint egyharmada a közösségi ipar piaci részesedésének. Ezen kívül érdemes azt is megjegyezni, hogy 2003. első kilenc hónapjában a behozatal mennyiségei éves alapon több mint 11 %-kal növekedtek.

b) *Árak*

(143) Az átlagos árak Indiából stabilak maradtak 1999. és 2000. során, körülbelül 5,65 EUR/kg szinten. 2001-ben körülbelül 5,80 EUR/kg-ra nőttek, majd azt követően a VI alatt körülbelül 5,50 EUR/kg-ra, azaz 5 %-kal estek vissza.

c) *Alákínálás*

(144) Az alákínálás elemzésének céljára a közösségi ipar által a Közösség piacán a nem kapcsolódó vevőkkel szemben elért értékesítési árak terméktípusonkénti súlyozott átlagát összehasonlították az érintett behozatal megfelelő exportárainak súlyozott átlagával. Az összehasonlítás elvégzésére az árengedmények és kedvezmények levonása után került sor. A közösségi ipar árait ex-works alapra igazították ki. Az érintett behozatal árainak meghatározása CIF-paritáson történt, a vámok és a behozatal utáni költségek miatt megfelelő kiigazítással.

(145) Ez az összehasonlítás igazolta, hogy a VI alatt az Indiából származó érintett termékeket a Közösségben olyan árakon értékesítették, amelyek alákínáltak a közösségi ipar árainak, ez utóbbi százalékában kifejezve, 26 % és 77 % közötti mértékben. Az esetek több mint 75 %-ban az alákínálás árrése 60 % és 70 % közötti volt.

4. **A közösségi ipar helyzete**

(146) Sor került annak az elemzésére, hogy a közösségi ipar még mindig a múltbéli támogatás vagy dömping hatásaiból való magához térés állapotában van-e, de nem találtak olyan bizonyítékot, amely azt mutatná, hogy erről lenne szó.

(147) Egy vélemény szerint a közösségi ipar nem szenvedett lényeges mértékű kárt, mivel a kontingensek megvédték ettől. Valóban igaz, hogy a VI alatt vámkontingensek voltak hatályban. A nemzetközi jog szerint ezeknek a kontingenseknek a jogalapját a textil és ruházati termékekről szóló WTO-megállapodás biztosítja. Alkalmazásuk fokozatos beszüntetése 2004. december 31-ig fejeződik be. Meg kell jegyezni, hogy ezek a kontingensek nem voltak teljesen kihasználva a VI alatt. Azok a mennyiségek, amelyek a kontingensek szerint behozhatók, jelentős részesedésnek felelnek meg a Közösség piacán. Valóban, a VI alatti fogyasztási adatok alapján a 2002. évi kontingens India esetében

▼B

körülbelül 12 %-os piaci részesedésnek felel meg. Azt is meg kell jegyezni, hogy ezen textilkontingensek szintjének megállapítása nyílt tárgyalások eredménye, amelyek kívül esnek az alaprendelet szerint előírt elemzési keretnek. Habár nem zárható ki, hogy a kontingensek esetleg hatással voltak a közösségi ipar helyzetére, pusztán a kontingensek megléte nem akadályozta meg, hogy a közösségi ipart kár ne érje. Ebben az esetben a számadatok elemzése azt igazolja, hogy a közösségi ipar a kontingensek megléte ellenére lényeges mértékű kárt szenvedett a VI alatt. Valójában a közösségi ipar helyzete romlott, annak ellenére, hogy az indiai exportőrök nem használták ki teljes mértékben a számukra kiosztott kontingenst a VI alatt. Ezt a véleményt ezért elutasították.

a) *A közösségi ipar egészére vonatkozó adatok*

Gyártás, foglalkoztatottság és termelékenység

(148) A közösségi ipar gyártásának mennyisége enyhén, 37 700 tonnáról 39 500 tonnára, azaz 5%-kal növekedett 1999. és a VI között.

(149) A foglalkoztatottság alapvetően stabil maradt körülbelül 5 500 alkalmazottal. Ezért a termelékenység az 1999. évi 6,8 tonna/alkalmazottról 7,2 tonna/alkalmazottra növekedett az VI alatt, azaz 6 %-kal a figyelembe vett időszak során.

Értékesítés mennyisége és piaci részesedés

(150) A figyelembe vett időszak során a közösségi ipar értékesítésének mennyisége 4 %-kal, az 1999. évi 36 200 tonnáról 37 800 tonnára nőtt a VI alatt. 2001-ben 38 300 tonnára nőtt, de a VI-ben csökkent. Ezen értékesítés által generált forgalom az 1999. évi 410 millió EUR-ról 441 millió EUR-ra növekedett 2001-ben, de ezt követően 5 százalékponttal 420 millió EUR-ra csökkent a VI alatt.

(151) Annak ellenére, hogy a Közösség piacán a fogyasztás 15 %-kal nőtt ugyanezen időszak alatt, a közösségi ipar piaci részesedése ténylegesen 20,8 %-ról 18,9 %-ra csökkent a VI alatt. A piaci részesedés 20 % körül ingadozott 1999. és 2001. között, majd 1,5 százalékponttal csökkent 2001. és a VI között.

Növekedés

(152) Míg a Közösség fogyasztása 1999. és a VI között 15 %-kal nőtt, a közösségi ipar értékesítésének mennyisége csak 4 %-kal növekedett. Másrészről az összes behozatal mennyisége 35 %-kal nőtt ugyanezen időszak alatt, amelyben a legjelentősebb a 2001. évi 120 000 tonnáról a VI alatti 139 000 tonnára való növekedés volt. Míg az összes importőr piaci részesedése több mint 10 százalékponttal növekedett, a közösségi ipar piaci részesedése 20,8 %-ról 18,9 %-ra esett vissza. Ez azt jelenti, hogy a közösségi ipar nem tudott megfelelően részt venni a piac növekedésében 1999. és a VI között.

b) *A mintában szereplő közösségi termelőkre vonatkozó adatok*

Készletek, kapacitás és kapacitás-kihasználás

(153) Ami a készleteket illeti, azok jelentősen ingadoznak, mivel a gyártás nagy része megrendelésre történik, így ez csökkentve a pusztán raktárra történő gyártás lehetőségét. Míg a mintában szereplő közösségi termelőknél a készletek növekedése volt megfigyelhető, figyelembe lett véve az is, hogy ebben az esetben a készletek nem voltak a kár számításba vehető mutatói, a készleteknek az iparágra jellemző nagy mértékű ingadozása miatt.

(154) A gyártási kapacitást nehéz volt megállapítani a mintában szereplő csaknem összes közösségi termelőnél, mert a hasonló termékek gyártási folyamata egyedi kialakítású, és különböző géphasználati kombinációkat tesz szükségessé. Ezért nem lehet-

▼B

séges általános következtetést levonni az egyes gépek kapacitásából a hasonló termékkel kapcsolatos kapacitásra vonatkozóan. Ezen kívül a gyártási folyamat részben alvállalkozóknak van kiadva a mintában szereplő közösségi termelők némelyikénél.

(155) Azonban azokra a termékeknél, amelyeknél nyomási eljárást alkalmaznak, a nyomást végző részleg tekinthető a nyomott ágyneművel kapcsolatos kapacitást meghatározó tényezőnek a mintában szereplő összes közösségi termelő esetében. Megállapítást nyert, hogy a kapacitás kihasználása a nyomást végző részlegben folyamatosan csökkent, 90 %-ról 82 %-ra.

(156) Egy vélemény szerint a gyártási kapacitás és a kapacitás kihasználás fejlődése nem tekinthető úgy, hogy az alátámasztaná a kár megállapítását. Ebben a tekintetben és az ugyanerre a termékre vonatkozó korábbi vizsgálatoknál is elismerték, hogy nem lehetséges általános következtetést levonni az egyes gépek kapacitását illetően. Mindazonáltal a nyomási kapacitás elemzése egyike volt azoknak a mutatóknak, habár csak a hasonló termék egy részére korlátozódott, amely azt sugallta, hogy kár keletkezett.

Árak

(157) A mintában szereplő termelők kilogrammonkénti átlagos árai fokozatosan 13,3 EUR-ról 14,2 EUR-ra nőttek a figyelembe vett időszak során. Ezt annak a ténynek a figyelembe vételével kell mérlegelni, hogy ebbe az átlagos árba beletartoznak az érintett termék nagy értékű és alacsony értékű tételei, és hogy a közösségi ipar arra kényszerült, hogy az eladásokat a magasabb értékű, piaci rést betöltő termékek értékesítése felé mozdítsák el, mivel értékesítéseiket a nagy mennyiségű tömegáruk piacán kiszorította az alacsony árfekvésű országokból érkező behozatal. Másrészről a közösségi ipar kilogrammonkénti átlagos értékesítési árai összességében az 1999. évi 11,3 EUR-ról csekély mértékben 11,5 EUR-ra növekedtek 2001-ben, de ezt követően a VI alatt 11,1 EUR-ra estek vissza.

(158) Egy vélemény szerint az árak alakulását nem lehet úgy tekinteni, hogy az alátámasztaná a kár megállapítását. Ez az állítás pusztán azon a tényen alapult, hogy a mintában szereplő társaságok értékesítési árai csekély mértékben növekedtek, amelyre azonban a (157) preambulumbekezdés magyarázatot adott. Ezen kívül az árak alakulása csak az egyik elemzendő tényező. Ezen kívül az egységenkénti összköltség szintén növekedett, és ahogy a közösségi ipar egyre inkább a magas hozzáadott értéket tartalmazó, piaci rést kitöltő termékek gyártására állt át, ezzel magasabb árat ért el. Egy növekvő átlagár ezért nem szükségszerűen támaszt alá egy olyan megállapítást, amely szerint nem következett be kár. Ezt a véleményt ezért elutasították.

Beruházások és tőkeszerzési képesség

(159) 1999. és 2001. között a beruházások jelentős mértékben, 7 millió EUR-ról 2,5 millió EUR-ra csökkentek. 2001. és a VI között a beruházások meglehetősen stabilak maradtak, és a VI alatt mindössze az 1999-ben befektetett összeg 41 %-át érték el.

(160) A közösségi ipar részéről nem állították és nem is volt jele annak, hogy a közösségi ipar nehézségekbe ütközött volna a tevékenységéhez szükséges tőke megszerzésében.

Nyereségesség, beruházások megtérülése és készpénzforgalom

(161) A figyelembe vett időszak során a mintában szereplő közösségi termelők nyereségessége jelentősen, az 1999. évi 7,7 %-ról 4,4 %-ra, azaz 44 %-kal csökkent a VI-ben. A beruházások megtérülése ugyanezt a trendet követte, és az 1999. évi 10,5 %-ról 44 %-os csökkenéssel 5,9 %-ra esett vissza a VI alatt.

▼B

(162) Egy vélemény szerint 5 % felett átlagos nyereségesség a figyelembe vett időszakban nem tekinthető úgy, hogy alátámasztaná a kár megállapítását. Ebben a tekintetben a kárt főleg a VI-vel kapcsolatban kell megállapítani. A VI alatt a nyereségesség csak 4,4 % volt. Másfelől a nyereségesség 7,7 %-ot ért el 1999-ben, egy olyan évben, amikor a közösségi ipar nem szenvedte el a szubvencionált import általi versenyt, majd ezután 43 %-kal csökkent a figyelembe vett időszak során, azaz jelentős csökkenés következett be a figyelembe vett időszakban, a szubvencionált import részéről jelentkező éles verseny miatt. Ennek eredményeként a nyereségesség a VI-ben elmaradt attól a nyereségességtől, amelyet a szubvencionált import hiányában el lehetett volna érni, azaz 6,5 %-tól.

(163) Egy vélemény szerint a mintában szereplő társaságoknál a nyereségesség csökkenése nem tulajdonítható a szubvencionált importnak, hanem a bérköltség növekedésének és a csökkenő beruházásoknak. A minta átlagos bérköltsége csak 4,2 %-kal növekedett a figyelembe vett időszak alatt, ezért ez nem magyarázza a nyereségesség csökkenését. Ezen kívül a beruházások csökkenése nem szükségszerűen eredményezi a nyereségesség csökkenését. Ezt a véleményt ezért elutasították.

(164) Egy vélemény szerint a beruházások megtérülésének csökkenése pusztán a beruházások csökkenését tükrözi. A beruházások megterülése azonban az összvagyon értékével szembeni nyereségként van meghatározva. Ezért a beruházások csökkenése hozzájárulna az összvagyon értékének csökkenéséhez és így a beruházások megtérülésének növekedéséhez. A véleményt ezért elutasították.

(165) A hasonló termék által generált készpénzforgalom jelentősen, az 1999. évi 16,8 millió EUR-ról 11,3 millió EUR-ra csökkent a VI alatt. A legjelentősebb csökkenésre 2000-ben került sor, amikor a készpénzforgalom 27 %-kal csökkent. 2000. és a VI között a készpénzforgalom további 5 %-kal csökkent.

(166) Egy vélemény szerint a Bizottság a készpénzforgalmat nem tekintette jelentős mutatónak. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a készpénzforgalmat ténylegesen befolyásolják a készletek változásai, és ezért csekély jelentőséggel bír mutatóként. Mindazonáltal meg kell jegyezni, hogy a készpénzforgalom negatív alakulása a figyelembe vett időszak során összhangban van más mutatókkal, megerősítve a közösség iparának negatív irányú alakulását, és nem szabad jelentéktelennek minősíteni.

Bérek

(167) A bérköltség 3,3 %-kal növekedett a figyelembe vett időszak alatt, az 1999. évi 35,2 millió EUR-ról 36,3 millió EUR-ra a VI alatt. Mivel az alkalmazottak száma alapvetően stabil maradt, az átlagos bérköltség szintén növekedett 29 100 EUR-ról 30 300 EUR-ra. Ezek a növekedések névleges növekedések, és jelentősen elmaradnak a fogyasztói árak több mint 7,8 %-os növekedésétől a figyelembe vett időszakban.

(168) Egy vélemény szerint a bérek növekedése nem mutat kárra. Meg kell jegyezni ebben a tekintetben, hogy a mintában szereplő társaságok átlagos bérköltségei névleges értékben csak 4,2 %-kal növekedett a figyelembe vett időszak tartama alatt, ami – figyelembe véve a fogyasztói árak növekedését – azt jelenti, hogy valós értékben körülbelül 3,6 %-kal csökkentek.

A kiegyenlíthető támogatások összegének nagyságrendje

(169) Tekintettel a támogatott behozatal mennyiségére és árára, a tényleges támogatási hányad hatása, amely szintén jelentős, nem tekinthető elhanyagolhatónak.

▼B

A mutatók jelentősége

(170) Egy vélemény szerint a termelés, a termelékenység és az értékesítés mennyisége növekedett, a foglalkoztatás pedig stabil volt, ami nem igazolja a kárt. Olyan vélemény is volt, hogy a készletek és a tőkeszerzési képesség elemezése nem igazolta a kárt, és hogy ezért értelmetlen véleményt nyilvánítani erről a tényezőről. Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy a kárt számos tényező vizsgálata alapján kell megállapítani, és hogy az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdése szerint, ezek közül egy vagy több tényező szükségszerűen meghatározó iránymutatásul szolgálhat. Az érvelés nem meggyőző, mivel önmagában egyetlen mutató sem jelentős, és más mutatók negatív trendet jeleznek. Az érvelést ezért elutasították.

5. **A kárra vonatkozó megállapítás**

(171) A fent említett tényezők vizsgálata azt igazolja, hogy 1999. és a VI között a közösségi ipar helyzete romlott. A nyereségesség jelentősen visszaesett a figyelembe vett időszak során, és a közösségi ipar piaci részesedése 9,1 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban. Számos más kármutató, úgymint a kapacitás kihasználása, a készpénzforgalom, a beruházások megtérülése és a beruházások szintén negatívan alakultak. A mintában szereplő közösségi termelőknél a beruházások jelentősen csökkentek, és a beruházások megtérülése is jelentősen csökkent. A foglalkoztatás alapvetően stabil maradt. Néhány mutató pozitív trendet jelzett: a figyelembe vett időszak során a közösségi ipar forgalma és értékesítésének mennyisége enyhén növekedett. A termelékenység és a bérek csekély mértékben növekedtek. Ami a mintában szereplő termelők átlagos értékesítési árait illeti, ezek növekvő trendet mutattak a figyelembe vett időszak során, ami azonban részben a nagyobb értékű, piaci rést kitöltő termékek fokozottabb eladásai irányába történő elmozdulás eredménye. Meg kell jegyezni azonban, hogy ugyanezen időszak alatt a közösségi fogyasztás 15 %-kal nőtt, míg a közösségi ipar részesedése 9,1 %-kal csökkent. Ezen kívül a közösségi ipar átlagos értékesítési árai csökkentek a figyelembe vett időszakban.

(172) A fentiekre tekintettel megállapítást nyert, hogy a közösségi ipar lényeges mértékű kárt szenvedett az alaprendelet 8. cikke értelmében.

F. **OKOZATISÁG**

1. **Bevezetés**

(173) Az alaprendelet 8. cikke (6) bekezdésével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy az Indiából származó szubvencionált import okozott-e olyan mértékű kárt a közösségi iparnak, amely lehetővé teszi, hogy lényeges mértékűnek minősítsék. Megvizsgáltak a szubvencionált importon kívüli egyéb tényezőket is, amelyek ugyanebben az időben kárt okozhattak a közösségi iparnak, hogy biztosítsák: az ezen tényezők által okozott lehetséges kárt nem a szubvencionált importnak tulajdonították.

2. **A szubvencionált import hatása**

(174) Pamutféle ágynemű behozatala Indiából a Közösségbe összességében mennyiségileg az 1991. évi 15 700 tonnáról 14 300 tonnára esett vissza, azaz 9 %-kal csökkent a VI során. Egy 1999. és 2000. közötti enyhe növekedést követően a behozatal csökkent 2001-ben, majd stabil maradt a VI-ben. Az ennek megfelelő piaci részesedés az 1991. évi 9,1 %-ról 7,2 %-ra csökkent a VI-ben, ami így is jelentős.

(175) Az átlagos indiai árak enyhén csökkentek a figyelembe vett időszak során. 1999-ben és 2000-ben először stabilak maradtak,

▼B

körülbelül 5,65 EUR/kg-os szinten. 2001-ben körülbelül 5,80 EUR/kg-ra nőttek, de ezután a VI során 5,50 EUR/kg-ra, azaz 5 %-kal estek vissza.

(176) A szubvencionált import hatásának elemzésében megállapítást nyert, hogy a verseny fő eleme az ár. Valóban, a vevők azok, akik saját maguk határozzák meg annak a terméknek a minőségét és stílusát, amelyet meg kívánnak rendelni. Az eladási-vételi folyamat elemzéséből ebben az esetben úgy tűnik, hogy az importőrök és kereskedők, mielőtt egy exportáló termelőhöz továbbítanák a megrendelést Indiában, meghatározzák a szállítandó termék valamennyi jellemzőjét (stílus, szín, minőség, méret, stb.), és így a különböző termelők ajánlatait főleg az ár alapján hasonlítják össze, mivel az összes többi megkülönböztető elem előre meg van határozva az ajánlattételi felhívásban, vagy pedig később az importőrnek hasonló árukkal kapcsolatos saját erőfeszítéseinek (pl. márkapolitika) eredményeként alakulnak ki. Az árakra tekintettel megállapítást nyert, hogy a támogatott behozatal árai jelentősen alacsonyabbak voltak a közösségi ipar, valamint más harmadik országbeli exportőrök árainál, és még tovább csökkentek a VI alatt. Sőt az is megállapítást nyert, hogy a közösségi iparnak nagyrészt ki kellett vonulnia az alacsony árfekvésű piaci szegmensről, ahol az Indiából származó behozatal pozíciója erős, ami szintén kihangsúlyozta az oksági kapcsolatot a támogatott indiai behozatal és a közösségi ipar által elszenvedett kár között.

(177) Egy vélemény szerint az Indiából származó behozatal abszolút és relatív értelemben egy vámmentes helyzetben csökkent, és hogy a behozatal viszonylag kis piaci részesedést képviselt és ezért nem okozott kárt.

(178) Az Indiából származó behozatal valóban csökkent. Mindazonáltal számos tényező játszott szerepet az oksági kapcsolatban: először is, a VI alatt erre a behozatalra (2001. decemberéig) 10,2 %-os, illetve (2002. januárjától) 9,6 %-os vám volt kivetve, míg a Pakisztánból, a legnagyobb szállítótól származó behozatal 2002. januárjától mentes volt ez alól a vám alól. Másodszor, ami a piaci részesedés nagyságát illeti, a döntő kérdés nem az, hogy a piaci részesedés viszonylag csekély e vagy sem, hanem az, hogy vajon elég nagy-e ahhoz, hogy lényeges mértékű kárt okozhasson. Ebben a tekintetben meg kellett jegyezni, hogy a behozatal jelentős mértékű volt, továbbá alacsony és támogatott árakon történt, amelyek alákínáltak a közösségi ipar árainak. Az is megállapítást nyert, hogy időbeli egybeesés van e behozatal és a közösségi ipar által elszenvedett kár között. Mindezek az elemek fontos szerepet játszottak ennek a fejezetnek a megállapításában, azaz hogy a behozatal lényeges mértékű kárt okozott.

(179) Tekintettel az indiai behozatal súlyára a Közösség piacán, mind mennyiségét, mind árait tekintve, ez a behozatal jelentős árcsökkentési nyomást gyakorolt a közösségi iparra annak értékesítési mennyiségei és árai szempontjából. Az értékesítési mennyiségek elmaradását az alacsony árfekvésű piaci szegmensben a közösségi ipar számára nem tudták kiegyenlíteni a nagy nyereségű piaci réskitöltő termékek eladásai, aminek eredményeként így jelentősen csökkent a közösségi ipar piaci részesedése, beruházásai, nyereségessége és beruházásainak megtérülése.

(180) A VI alatt az indiai importőrök által birtokolt piaci részesedés jelentősen és jóval meghaladta a *de minimis* szinteket. A mennyiség mérsékelt csökkenése nem volt olyan mértékű, hogy azt sugallja, hogy az indiai exportőrök a perifériára szorultak volna, vagy hogy a Közösség piacáról való kizárás küszöbén állnának. Ezért megállapítást nyert, hogy az Indiából származó támogatott behozatal – önmagában véve – lényeges mértékű kárt okozott a közösségi iparnak. Ezen kívül, csak szemléltetésül megemlítendő, hogy úgy tűnik, 2003. első hat hónapjában az Indiából származó behozatal ismét több mint 8 %-kal növekedett

▼B

összehasonlítva 2002. első félévével, ami azt jelzi, hogy a látszólagos visszaesési trend valószínűleg nem tartós jellegű.

(181) Egy vélemény szerint az átlagos támogatás 8 % volt, és az átlagos alákínálás pedig ennél sokkal magasabb, míg a mintában szereplő termelők árai növekedtek.

(182) Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy az exportárak sok esetben valóban nem tartalmazták az ágynemű tervezésével és marketingjével kapcsolatos költségeket, mert ezeket a szolgáltatásokat a közösségi importőr végezte. Ezek a költségek ésszerű módon nem becsülhetők meg összességükben a hasonló termékre, de bármely ilyen költség figyelembe vétele alacsonyabb alákínálási árrést eredményezne. Ezen kívül a közösségi ipar árai bizonyos esetekben márkás termékekhez kapcsolódnak, amelyek magasabb ár elérését teszik lehetővé. Emellett az alaprendelet 8. cikkének (6) bekezdése előírja, hogy a vizsgálat együtt jár annak bizonyításával, hogy a támogatott behozatal mennyisége és/vagy árszintje felelős a közösségi iparra gyakorolt hatásért. Így végső soron nem az alákínálás számít ebben az összefüggésben, hanem a behozatal árszintje. Ezért nem lehet megállapítani, hogy a támogatott behozatal nem okoz lényeges mértékű kárt.

3. **Más tényezők hatása**

a) *Pakisztánból származó állítólagos behozatali dömping*

(183) Pakisztán folyamatosan növelte piaci részesedését az 1999. évi 20,8 %-ról 24,7 %-ra a VI során, illetve az 1999. évi 36 000 tonnáról 49 400 tonnára a VI alatt. Tekintettel arra a tényre, hogy az átlagos pakisztáni exportárak ugyanabban a tartományban vannak, mint az indiaiak, fel kell tételezni, hogy a pakisztáni kivitel szintén kárt okozott a közösségi iparnak. Ebben az összefüggésben érdemes megjegyezni, hogy ezzel a szubvencióellenes vizsgálattal egy időben dömpingellenes vizsgálat kezdeményezésére került sor a Pakisztánból származó ugyanezen termék ellen, amely jelenleg folyamatban van, és amely azon az állításon alapul, hogy a pakisztáni kivitel piaci részesedését az érintett terméknek a Közösségben történő dömpingértékesítésével növelte és ezért kárt okozott a közösségi iparnak. Ha ezt a folyamatban levő vizsgálat megerősíti, akkor kellő időben megfelelő intézkedésekre kerül sor.

(184) Ezért megállapítást nyert, hogy a Pakisztánból származó behozatal valószínűleg hozzájárult a közösségi ipar által elszenvedett lényeges mértékű kárhoz. Annak ellenére, hogy a pakisztáni behozatal szintén lényeges mértékű kárt okozhatott, erre hivatkozva nem lehet tagadni, hogy az indiai behozatal éppúgy lényeges mértékű kárt okozott önmagában.

b) *Indián és Pakisztánon kívüli egyéb harmadik országokból származó behozatal*

(185) Indián és Pakisztánon kívüli egyéb harmadik országokból származó behozatal az 1991. évi 51 400 tonnáról 75 300 tonnára növekedett a VI alatt. Piaci részesedése az 1991. évi 29,6 %-ró 37,7 %-ra növekedett. Ebben az országcsoportban a behozatal legnagyobb része Törökországból származott. Tekintettel a vállalati kapcsolatokra a török és a közösségi társaságok között, bizonyos piaci integráció létezik társaságok közötti kereskedelem formájában a török exportáló termelők és közösségi gazdasági szereplők között, ami azt sejteti, hogy az ebből az országból való behozatal melletti döntés nem csak az árhoz kapcsolódik. Ezt a VI során a Törökországból származó érintett termékek átlagos árai is megerősítik, amelyek csaknem 45 %-kal voltak magasabbak az indiai áraknál, és 34 %-kal a pakisztániaknál. Ezért valószínűtlen, hogy a Törökországból származó behozatal

▼B

megbontaná az oksági összefüggést az Indiából származó támogatott behozatal és a közösségi ipar által elszenvedett kár között.

(186) A többi ország piaci részesedése külön-külön jelentősen alacsonyabb, és nem haladja meg a 3,9 %-ot, és így valószínűtlen, hogy bármilyen lényeges mértékű kárt lehetne az ezekből az országokból származó behozatalnak tulajdonítani.

(187) Az Indián és Pakisztánon kívüli harmadik országokból származó behozatal átlagos ára az 1999. évi 7,18 EUR/kg-ról 7,47 EUR/kg-ra növekedett 2001-ben, és enyhén csökkent 7,40 EUR/kg-ra a VI alatt. Mindazonáltal a VI során ezek az árak körülbelül 34 %-kal voltak magasabbak, mint az indiai behozatal árai. Következésképpen a többi harmadik országból származó behozatal nem gyakorolt árcsökkentő nyomást a közösségi iparra olyan mértékben, mint az Indiából származó behozatal. Ezen kívül ebben a csoportban az egyes országok önálló piaci részesedése 4 % alatt volt. Ezért megállapítást nyert, hogy a többi harmadik országból származó behozatal nem bontotta meg az oksági összefüggést az Indiából származó támogatott behozatal és a közösségi ipar által elszenvedett kár között.

c) *Keresletcsökkenés*

(188) Egy állítás szerint a közösségi termelők által gyártott ágynemű kereslete a mennyiséget tekintve azért csökkent, mert az ipar a piac felső árkategóriás részére összpontosított, ahol kisebb az értékesítési mennyiség. Azonban, ahogy erre korábban is utalás történt, az EU teljes ágynemű-fogyasztása nem csökkent, hanem inkább növekedett a figyelembe vett időszakban. A legtöbb közösségi termelő eltérő termékcsoportot kínál a különböző piaci szegmenseken. Az igényes márkák nagyobb nyereséghányadot generálnak, de csak nagyon kis mennyiségben adnak el belőlük. A kapacitás-kihasználás maximalizálása, és a gyártás állandó költségeinek fedezése érdekében a közösségi iparnak nagy mennyiségű értékesítésre van szüksége az alacsony árfekvésű piaci szegmensben is. Nincs jele annak, hogy ebben a piaci szegmensben a kereslet csökkent volna. Másrészről viszont az utóbbi szegmenset fokozatosan elárasztja az alacsony áru behozatala, amely kárt okoz a közösségi iparnak. Tekintettel a fogyasztás összességében vett növekedésére, amely nem korlátozódik egy bizonyos piaci szegmensre, a kereslet alakulása a Közösségben ennélfogva nem tekinthető úgy, hogy megbontaná az oksági összefüggést az Indiából származó támogatott behozatal és a közösségi ipar által elszenvedett kár között.

d) *A közösségi ipar behozatala*

(189) Egy vélemény szerint a közösségi ipar Indiából hozott be pamutféle ágyneműt és így hozzájárult az elszenvedett kárhoz. Azonban a mintában szereplő közösségi termelők közül valójában csak egy hozott be ágyneműt Indiából a VI alatt, és ennek a behozatalnak az értékesítése a kérdéses termelő által elért forgalomnak csak kis részét generálta (10 % körül). Ezért az érintett terméknek a közösségi ipar általi behozatala Indiából nem tekinthető úgy, hogy megbontaná az oksági összefüggést az Indiából származó támogatott behozatal és a közösségi ipar egésze által elszenvedett kár között.

e) *A közösségi ipar export-teljesítménye*

(190) A mintában szereplő társaságok kivitele összes értékesítésüknek mindössze körülbelül a 0,5 %-át képviselte. Tekintettel a kivitel elhanyagolható mértékére, a tevékenységek összességén belül ez a tényező nem járulhatott hozzá az elszenvedett kárhoz.

f) *A közösségi ipar termelékenysége*

(191) A termelékenység alakulása ennek a rendeletnek a kárral foglalkozó részében már meg lett határozva. Mivel a termelékenység az

▼B

1999. évi 6,8 tonna/alkalmazottról 7,2 tonna/alkalmazottra, azaz körülbelül 6 %-kal nőtt a VI alatt, ezért ez a tényező nem járulhatott hozzá az elszenvedett kárhoz.

4. KÖVETKEZTETÉS

(192) A VI alatti 7,2 %-os piaci részesedéssel az Indiából származó támogatott behozatal jelentős mértékű volt, és arra alacsony és csökkenő árak mellett került sor egy olyan időszakban, amikor a közösségi ipar tényleges mértékű kárt szenvedett a csökkenő piaci részesedés, kapacitáskihasználás, beruházások, nyereségesség, beruházás-megtérülés és készpénzforgalom szempontjából.

(193) A Pakisztánból származó behozatal valószínűleg szintén kárt okozott a közösségi iparnak. Ez a tény azonban nem sugallja azt, hogy az Indiából történő behozatal által okozott kár lényegtelenné válna. A kárhoz vezető fennmaradó lehetséges egyéb okok, azaz az Indián és Pakisztánon kívüli egyéb országokból származó behozatal, a keresleti helyzet, a közösségi ipar által végzett behozatal, valamint a kiviteli és gyártási teljesítmény elemzése megtörtént, de a megállapítás szerint ezek nem bontják meg az oksági összefüggést az Indiából származó támogatott behozatal és a közösségi ipar egésze által elszenvedett kár között. Az indiai kivitel jelentős mennyisége és agresszíven alacsony árai elkülönítetten kezelve külön okát jelentik a közösségi ipar által elszenvedett lényeges mértékű kárnak. Ezért a kár többi potenciális oka közül egyik sem változtat azon a tényen, hogy valós és lényeges oksági kapcsolat van a támogatott behozatal és a lényeges mértékű kár között.

(194) A fenti elemzés alapján, amely megfelelően megkülönböztette és elkülönítette az a támogatott behozatal káros hatásaitól összes ismert tényező hatásait a közösségi ipar helyzetére megállapítást nyert, hogy az Indiából származó behozatal lényeges mértékű kárt okozott a Közösségnek az alaprendelet 8. cikkének (6) bekezdése szerint.

G. A KÖZÖSSÉG ÉRDEKE

1. Általános megjegyzések

(195) Vizsgálva lett, hogy a káros támogatásra vonatkozó következtetés ellenére léteznek-e olyan kényszerítő okok, amelyek arra a következtetésre vezethetnének, hogy a Közösségnek nem áll érdekében intézkedéseket tenni ebben az adott esetben. Ebből a célból és az alaprendelet 31. cikke (1) bekezdésével összhangban a Bizottság mérlegelte a lehetséges intézkedések hatását az ebben az eljárásban érintett összes félre, és annak a következményeit is, ha nem tesz intézkedéseket.

2. A közösségi ipar

(196) A közösségi ipar lényeges mértékű kárt szenvedett. Életképes iparágnak bizonyult, amely képes volt versenyezni tisztességes piaci feltételek mellett. A közösségi iparnak kárt okozó helyzet abból adódott, hogy nehéz volt versenyeznie az alacsony árú, támogatott behozatallal. A támogatott behozatal nyomása számos közösségi termelőt kényszerített a pamutféle ágynemű gyártásának beszüntetésére.

(197) Az intézkedések kivetése a megítélés szerint helyreállítja a tisztességes versenyt a piacon. A közösségi iparnak ezután képesnek kell lennie értékesítései mennyiségének és árainak növelésére, ily módon megteremtve a szükséges nyereségi szintet ahhoz, hogy igazolja a termelő berendezéseibe való folyamatos beruházást.

(198) Amennyiben nem kerülne sor intézkedések kivetésére, a közösségi ipar helyzetének romlása tovább folytatódna. Nem lenne képes beruházni új gyártási kapacitásba és hatékonyan verseny-

▼B

ezni a harmadik országokból származó behozatallal. Néhány társaságnak be kellene szüntetnie a gyártást, és el kellene bocsátania alkalmazottait.

(199) Ezért azt a következtetést vonták le, hogy a kiegyenlítő intézkedések kivetése a közösségi ipar érdekét szolgálja.

3. **Importőrök és felhasználók**

(200) A panaszban említett importőröknek és felhasználóknak, valamint az összes ismert szövetségnek a Bizottság kérdőívet küldött. A Bizottság csak egyetlen megválaszolt kérdőívet kapott egy, az érintett terméket a Közösségbe importáló nem kapcsolódó importőrtől.

(201) Az érintett, indiai származású termék értékesítése ezen társaság forgalmának kevesebb, mint 20 %-át adja. A társaság teljes nyereségessége körülbelül 10 %. Tekintettel arra a tényre, hogy csak kevés információ állt rendelkezésre, nem volt lehetséges teljes egészében elemezni a tervezett intézkedések valószínű hatását az importőrökre és a felhasználókra. Figyelembe véve azonban, hogy csak mérsékelt vámok vannak előirányozva, és sok országot nem érintik sem a dömpingellenes vámok, sem a kiegyenlítő vámok, ezért a kiegyenlítő vámok kivetésének hatása minimálisnak tekinthető.

(202) A Bizottság nem kapott választ a kérdőívre a felhasználóktól, de bizonyos érvek felmerültek az Ikea és a Külkereskedelmi Szövetség beadványában.

(203) Az állításuk szerint a közösségi ipar nincs olyan helyzetben, hogy kielégítse az ágynemű iránti teljes keresletet a Közösségben. Fel kell idézni, hogy az intézkedések nem a Közösségbe irányuló behozatal megakadályozására, hanem annak biztosítására irányulnak, hogy a behozatalra ne kárt okozó, támogatott árakon kerüljön sor. A különféle eredetű behozatalok továbbra is a közösségi kereslet jelentős részét elégítik ki. Mivel csak mérsékelt kiegyenlítő vámok vannak előirányozva, és sok országot nem érintik sem a dömpingellenes vámok, sem a kiegyenlítő vámok, ezért a kínálat csökkenése nem várható.

(204) Állítólag az ágyneműk olcsó behozatala szükséges a végső fogyasztó, valamint az „intézményi” felhasználók, úgymint szállodák, kórházak, stb. számára, mivel a közösségi termelők nem gyártanak a termékválaszték olcsóbb végén elhelyezkedő termékeket. A vizsgálatok azt mutatták, hogy a mintában szereplő öt közösségi termelő továbbra is gyártja ezeket a termékeket. Nem volt technikai oka annak, amiért ne lehetne növelni ezeknek a termékeknek a gyártását a Közösségben. Ezen kívül csak mérsékelt kiegyenlítő vámok vannak előirányozva, és sok országot nem érintik sem a dömpingellenes vámok, sem a kiegyenlítő vámok, ami azt jelenti, hogy továbbra is rendelkezésre állnak majd alternatív kínálati források.

4. **A közösség érdekére vonatkozó következtetés**

(205) A fentiek alapján a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy a Közösség érdeke alapján nincsenek olyan kényszerítő okok, amelyek miatt ebben az esetben ne lenne szabad kiegyenlítő vámokat kivetni.

H. **KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK**

1. **A kár kiküszöbölésének szintje**

(206) A támogatott behozatal általi további károkozás megakadályozása érdekében a kiegyenlítő intézkedések elfogadása indokoltnak tekinthető.

▼B

(207) Ezen vámok mértékének meghatározása céljából a megállapított támogatási hányadokat, és a közösségi ipar által elszenvedett kár kiküszöböléséhez szükséges vám összegét vették figyelembe.

(208) Tekintettel a közösségi ipar által az 1999. és 2000. évben elért átlagos nyereségességi szintre, megállapítást nyert, hogy a forgalom 6,5 %-ával egyenlő haszonkulcs megfelelő minimumnak tekinthető, amelyet a közösségi ipar várhatóan elérhetett volna a káros támogatás hiányában. A szükséges árnövekedés meghatározása ezután az alákínálási számításokhoz meghatározott behozatali ár súlyozott átlagának, és a közösségi ipar által a Közösség piacán értékesített termékek kárt nem okozó árának összehasonlításával történt. A kárt nem okozó árat a közösségi ipar értékesítési árának a VI alatti tényleges veszteséggel/nyereséggel való kiigazításával, és a fent említett haszonkulcs hozzáadásával számították ki. A különbség, amely ebből az összehasonlításból adódott ezután a teljes CIF behozatali érték százalékaként lett kifejezve.

2. **Végleges intézkedések**

(209) Mivel a kár kiküszöbölésének szintje magasabb volt, mint a megállapított kiegyenlítési hányadok, a végleges intézkedéseket az utóbbira kell alapozni. Tekintettel ara, hogy India esetében a együttműködés mértéke összességében magas (90 % fölötti) volt, a fennmaradó kiegyenlítési hányadot az összes többi társaság esetében a Bizottság a legmagasabb, azaz 10,4 %-os egyedi hányaddal jellemzett társaság szintjével azonos szinten állapította meg.

(210) Megállapítást nyert, hogy a mintában szereplő társaságok közül kettő, a Texcellence Overseas és a Jindal Worldwide kapcsolódó felek. A vizsgálat feltárta, hogy ezeknek a társaságoknak közös részvényesei vannak. Ezt a két társaságot a vám beszedésének céljából egyetlen jogi személynek kell tekinteni, és ezért rájuk ugyanazt a kiegyenlítő vámot kell alkalmazni. A megfelelő súlyozáshoz az érintett termék azon mennyiségeit használták fel, amelyeket mindkét társaság a VI alatt a Közösségbe exportált. Erre a két társaságra a kiegyenlítő vám súlyozott átlaga 7,8 %.

(211) Következésképpen az alábbi vámokat kell alkalmazni:

Társaság	Vámtétel
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai, N. W. Exports Limited, Mumbai Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	5,3 %
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	6,2 %
Divya Textiles, Mumbai	6,4 %
Texcellence Overseas, Mumbai Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	7,8 %
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	9,3 %
Pasupati Fabrics, Új-Delhi	8,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt. Ltd., Mumbai	10,4 %
Vigneshwara Exports Ltd., Mumbai	4,4 %
A mintában nem szereplő együttműködő társaságok	7,6 %
Minden egyéb társaság	10,4 %

(212) Az egyes társaságokhoz ebben a rendeletben meghatározott kiegyenlítő vámtételt a Bizottság ennek a vizsgálatnak a megállapításai alapján határozta meg. Ezért azok azt a helyzetet tükrözik, amelyet a vizsgálat során ezen társaságok tekintetében állapítottak meg. Ezek a vámtételek (szemben a „minden egyéb

▼B

társaságra” alkalmazandó országos vámmal) ily módon kizárólag az érintett országból származó, és az említett társaságok és így a meghatározott jogi személyek által előállított termékek behozatalára, és így az által alkalmazandók. Bármely más, ezen rendelet rendelkező részében kifejezetten név és cím szerint nem említett társaság által – beléértve a kifejezetten említettekhez kapcsolódó jogi személyeket is – előállított import termékek nem részesülhetnek ezeknek a vámtételeknek az előnyeiből és rájuk a „minden egyéb társaságra” alkalmazandó vámtételt kell alkalmazni.

(213) Minden olyan igénybejelentést, amely ezeknek az egyedi társaságra jellemző kiegyenlítő vámoknak az alkalmazását kéri (pl. a jogi személy nevének változását követően, vagy új termelési illetve értékesítési egységek létesítése után) haladéktalanul a Bizottságnak kell címezni, az összes kapcsolódó információval, különösen a társaság gyártásához, belföldi és export értékesítéséhez kapcsolódó tevékenységeivel együtt (pl. ezzel a névváltozással, vagy ezzel a termelő és értékesítő egységeket érintő változással kapcsolatos módosítással). Indokolt esetben ezután sor kerül a rendelet ennek megfelelő módosítására az egyedi vámtételek előnyeiben részesülő társaságok, valamint az ezen rendelet rendelkező részéhez csatolt mellékletben szereplő társaságok listájának frissítésével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Az Indiából származó tiszta, vagy mesterséges szálakkal illetve lenszállal (amennyiben nem ebből van a legtöbb) kevert pamutszálas, fehérített, festett vagy nyomott, jelenleg az ex 6302 21 00 (6302 21 00 81 és 6302 21 00 89 TARIC-kódok), ex 6302 22 90 (6302 22 90 19 TARIC-kód), ex 6302 31 10 (6302 31 10 90 TARIC-kód), ex 6302 31 90 (6302 31 90 90 TARIC-kód) és ex 6302 32 90 (6302 32 90 19 TARIC-kód) KN-kód alá sorolható ágyneműre végleges kiegyenlítő vámot vetnek ki.

(2) A következő társaságok által gyártott termékek nettó, közösségi határparitáson számított, vám kivetését megelőző árára alkalmazandó vámtétel a következő:

Társaság	Vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai,	5,3 %	A488
N. W. Exports Limited, Mumbai	5,3 %	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	5,3 %	A490
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	6,2 %	A491
Divya Textiles, Mumbai	6,4 %	A492
Texcellence Overseas, Mumbai	7,8 %	A493
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	7,8 %	A494
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	9,3 %	A495
Pasupati Fabrics, Új-Delhi	8,5 %	A496
Prakash Cotton Mills Pvt. Ltd., Mumbai	10,4 %	8048
Vigneshwara Exports Ltd., Mumbai	4,4 %	A497

(3) A mellékletben felsorolt társaságok által gyártott termékek nettó, közösségi határparitáson számított, vám kivetését megelőző árára alkalmazandó vámtétel 7,6 % (TARIC kiegészítő kód: A498).

▼B

(4) A (2) és (3) bekezdésben meg nem határozott társaságok által gyártott termékek nettó, közösségi határparitáson számított, vám kivetését megelőző árára alkalmazandó vámtétel 10,4 % (TARIC kiegészítő kód: A999).

(5) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Ha bármilyen új exportáló termelő Indiában elégséges bizonyítékot szolgáltat a Bizottságnak arra, hogy

— nem exportálta a Közösségbe az 1. cikk (1) bekezdésében leírt termékeket a vizsgált időszak (2001. október 1. és 2002. szeptember 30. között) és

— nem kapcsolódik egyik olyan exportőrhöz vagy termelőhöz sem Indiában, amelyre az ezzel a rendelettel kivetett kiegyenlítő intézkedéseket alkalmazni kell, és

— az érintett terméket a Közösségben ténylegesen az után a vizsgálati időszak után exportálta, amelyen az intézkedések alapulnak, vagy visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget vállalt arra, hogy jelentős mennyiséget exportáljon a Közösségbe,

akkor a Tanács, a Bizottság által a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslat alapján egyszerű többséggel eljárva úgy módosíthatja az 1. cikk (3) bekezdését, hogy új az exportáló termelővel egészíti ki a mellékletben szereplő listát.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

▼B

MELLÉKLET

Ajit Impex	Mumbai
▼M2	
Alok Industries Limited	Mumbai
▼M1	
Alps Industries Ltd	Ghaziabad
Ambaji Marketing Pvt. Ltd	Ahmedabad
▼B	
Anglo French textiles	Pondicherry
Anjal Garments	Ghaziabad
Anunay Fab. Pvt. Ltd	Ahmedabad
Aravali	Jaipur
Ashok Heryani Exports	Új-Delhi
▼M1	
At Home India Pvt. Ltd	Új-Delhi
▼B	
Atul Impex Pvt. Ltd	Dombivli
▼M1	
Balloons	Új-Delhi
▼B	
Beepee Enterprise	Mumbai
▼M1	
Bhairav India International	Ahmedabad
▼B	
Chemi Palace	Mumbai
Consultech Dynamics	Mumbai
Cotfab Exports	Mumbai
Country House	Új-Delhi
Creative Mobus Fabrics Limited	Mumbai
Deepak Traders	Mumbai
Eleganza Furnishings Pvt. Ltd	Mumbai
Emperor Trading Company	Tirupur
Estocorp (India) Pvt. Ltd	Új-Delhi
Exemplar International	Hyderabad
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabad
▼M1	
G-2 International export Ltd	Ahmedabad
▼B	
Gauranga Homefashions	Mumbai
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu
▼M1	
Harimann International	Mumbai
▼B	
Heirloom Collections (P) Ltd	Új-Delhi
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Himalaya Overseas	Új-Delhi
Ibats	Új-Delhi
Indian Craft Creations	Új-Delhi
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd	Új-Delhi
Intex Exports	Mumbai
▼M1	
Kabra Brothers	Mumbai
▼B	
Kanodia Fabrics (International)	Mumbai
Karthi Krishna Exports	Tirupur
Kaushalya Export	Ahmedabad
Kirti Overseas	Ahmedabad
La Sorogeeka Incorporated	Új-Delhi
Lalit & Company	Mumbai
Madhu Industries Ltd	Ahmedabad
Madhu International	Ahmedabad
Manubhai Vithaldas	Mumbai
Marwaha Exports	Új-Delhi
Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
▼M1	
Mohan Overseas (P) Ltd	Új-Delhi

▼B

Nandlal & Sons	Mumbai
Natural Collection	Új-Delhi
Pacific Exports	Ahmedabad
Pattex Exports	Mumbai
Petite Point	Új-Delhi
Pradip Exports	Ahmedabad

▼M1

Pradip Overseas Pvt. Ltd.	Ahmedabad

▼B

Prem Textiles	Indore
Punch Exporters	Mumbai
Radiant Expo Global Pvt. Ltd	Új-Delhi
Radiant Exports	Új-Delhi
Raghuvir Exim Limited	Ahmedabad
Ramesh Textiles	Indore
Redial Exim Pvt. Ltd	Mumbai
S. D. Entreprises	Mumbai
Samria Fabrics	Indore
Sanskrut Intertex Pvt. Ltd	Ahmedabad

▼M1

Sarah Exports	Mumbai

▼B

Shades of India Crafts Pvt. Ltd	Új-Delhi
Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Shivani Exports	Mumbai
Shrijee Enterprises	Mumbai

▼M1

S.P.Impex	Indore

▼B

Starline Exports	Mumbai
Stitchwell Garments	Ahmedabad
Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Sunny Made-ups	Mumbai
Surendra Textile	Indore
Suresh & Co.	Mumbai

▼M1

Synergy Lifestyles Pvt. Ltd	Mumbai

▼B

Syntex Corporation Pvt. Ltd	Mumbai

▼M2

Texel Industries	Chennai

▼M1

Texmart Import export	Ahmedabad

▼M2

Textrade International Private Limited	Mumbai

▼B

The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Mumbai
Trend Setters	Mumbai
Trend Setters K.F.T.Z.	Mumbai
Utkarsh Exim Pvt Ltd	Ahmedabad
V & K Associates	Mumbai

▼M1

Valiant Glass Works Private Ltd	Mumbai

▼B

Visma International	Tamilnadu
VPMSK A Traders	Karur
V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karur

▼M2

Welspun India Limited	Mumbai
Yellows Spun and Linens Private Limited	Mumbai